

Μάνος Κουνουγάκης

THE **GUEVARA** SHOW

2018

Ο Μάνος Κουνουγάκης γεννήθηκε στο Ηράκλειο το 1985. Σπούδασε Αγγλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Αμερικανική Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο του Έσσεξ. Κείμενά του έχουν δημοσιευτεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6974627110
Email: manoskounk7@yahoo.gr

Το παρόν έργο μπορεί να διαβαστεί ελεύθερα. Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το μεταφέρει στη σκηνή ή να το αναδημοσιεύσει, παρακαλείται να επικοινωνήσει με τον συγγραφέα.

Ιστορικό Υπόβαθρο

Οκτώβριος 1970. Ο Ερνέστο Γκεβάρα, αγνοούμενος εδώ και δύο χρόνια, εμφανίζεται στην Αργεντινή όπου οι συμπατριώτες του τον υποδέχονται ως ήρωα. Η επανάσταση στην Αργεντινή γιγαντώνεται. Με τη βοήθεια της Σοβιετικής Ένωσης ξεσπούν πυρηνες επανάστασης στην Λατινική Αμερική.

Περίληψη

Οκτώβριος 2008. Μετά τον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο, τη διάλυση των Ηνωμένων Πολιτειών και την παρακμή της Σοβιετικής Ένωσης, η Αμερικανική Ένωση έχει εξελιχθεί στη νέα υπερδύναμη. Ο Γκεβάρα αποτελεί τη σπουδαιότερη αλλά και την πιο αμφιλεγόμενη μορφή της ιστορίας καθώς διοίκησε για χρόνια την Αμερική με απολυταρχικό τρόπο. Νιώθοντας τη σωματική παρακμή αλλά και το τέλος να πλησιάζει ο Γκεβάρα ζητάει μια παγκόσμια διακαναλική συνέντευξη στο γραφείο του. Δίνει άδεια μονάχα σε ένα νεαρό δημοσιογράφο να εισέλθει στο χώρο. Εκεί σπάει κάθε νόρμα των παραδοσιακών συνεντεύξεων μετατρέποντάς τη σε ριάλιτι σόου.

Πρόσωπα:

Ερνέστο Γκεβάρα

Χάιμε Βέρα

Σκηνοθέτης

1.

(Το γραφείο του Ερνέστο Γκεβάρα στο Μπουένος Άιρες. Ο δημοσιογράφος, Χάιμε Βέρα, περίπου 30 χρονών, κάθεται σε μια καρέκλα. Φοράει κοστούμι και κρατάει ένα χαρτοφύλακα. Χτυπάει το πόδι του νευρικά στο πάτωμα. Ο σκηνοθέτης πηγαινοέρχεται στο χώρο φροντίζοντας τις τελευταίες λεπτομέρειες για τη μετάδοση του σόου. Έπειτα βγάζει λόγο στα μέλη της ομάδας του κοιτώντας προς το κοινό.)

Σκηνοθέτης: Θέλω να δώσετε τον καλύτερό σας εαυτό. Είναι η σημαντικότερη στιγμή της καριέρας σας. Ίσως και της ζωής σας. Δεν θα σας δοθεί ξανά παρόμοια ευκαιρία. Σήμερα δεν κάνουμε απλά τηλεόραση. Καταγράφουμε ιστορία. Θα παράγουμε εικόνα και ήχο που θα μεταδοθούν σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Αιώνες αργότερα, μια διαφορετική ανθρωπότητα θα ανατρέχει στα πλάνα μας. Το ξέρετε πως είστε οι καλύτεροι. Για αυτό σας επέλεξα. Ας δείξουμε σε όλους λοιπόν τον επαγγελματισμό και το ταλέντο μας. Hasta la victoria siempre. *(Ο σκηνοθέτης παρατηρεί τον δημοσιογράφο. Πηγαίνει κοντά του.)* Είστε καλά;

Βέρα: *(σηκώνεται)* Ναι... Έτσι νομίζω...

Σκηνοθέτης: Φαίνεστε αγχωμένος.

Βέρα: Μην ανησυχείτε. Είμαι έτοιμος για τη συνέντευξη.

Σκηνοθέτης: Σόου.

Βέρα: Ορίστε;

Σκηνοθέτης: Σόου. Όχι συνέντευξη.

Βέρα: Μα με κάλεσαν για να πάρω συνέντευξη.

Σκηνοθέτης: Θα κάνουμε κάτι πιο συναρπαστικό. Τηλεοπτική τέχνη.

Βέρα: Δεν σας καταλαβαίνω.

Σκηνοθέτης: Κάτι που η ανθρωπότητα δεν έχει ξαναδεί.

Βέρα: Και ποιος θα είναι ο ρόλος μου;

Σκηνοθέτης: Να ζήσετε την κάθε στιγμή.

Βέρα: Σαν να ήταν αληθινή ζωή;

Σκηνοθέτης: Κάτι σημαντικότερο. Η τηλεόραση καταγράφει την κάθε λεπτομέρεια. Κάνει τη στιγμή αθάνατη.

Βέρα: Ξέρετε... Δεν έχω τηλεοπτική εμπειρία...

Σκηνοθέτης: Ούτε και ιδιαίτερες περγαμηνές.

Βέρα: Έχετε δίκιο.

Σκηνοθέτης: Σας επέλεξε όμως. Η μεγαλύτερη τιμή που θα μπορούσε να δοθεί σε ένα δημοσιογράφο.

Βέρα: Γιατί εμένα; Δεν μπορώ να το εξηγήσω. Γιατί μόνο εμένα; Όταν υπάρχουν τόσο σημαντικοί και δημοφιλείς συνάδελφοι.

Σκηνοθέτης: Ποιοι είμαστε εμείς για να αμφισβητήσουμε τις αποφάσεις του;

Βέρα: Θα τα καταφέρω;

Σκηνοθέτης: Η επιτυχία είναι σίγουρη. Είναι ο Πρόεδρος.

Βέρα: Έχετε δίκιο. *(Βγάζει ένα ντοσιέ από τον χαρτοφύλακά του.)* Ξέρετε... πήρα την πρωτοβουλία... να ετοιμάσω μια μικρή ιστορική αναδρομή. Για να τον προλογίσω.

Σκηνοθέτης: Που θα αναφέρει;

Βέρα: Τα κύρια γεγονότα της ζωής του.

Σκηνοθέτης: Δηλαδή;

Βέρα: Την απελευθέρωση της Κούβας... Την εξαφάνισή του στη Βολιβία... Την επιστροφή του τον Οκτώβριο του 1970 ενώ όλοι τον θεωρούσαν νεκρό... Την υποδοχή του ως ήρωα στην Αργεντινή... Την εξάπλωση της επανάστασης στην Λατινική Αμερική με τη βοήθεια των Σοβιετικών...

Σκηνοθέτης: Μάλιστα...

Βέρα: Και φυσικά την ίδρυση της Αμερικάνικης Ένωσης, τον Τρίτο Παγκόσμιο και τη διάλυση των Ηνωμένων Πολιτειών.

Σκηνοθέτης: Δεν υπάρχει περίπτωση!

Βέρα: Μα νομίζω πως το κοινό θα ήθελε-

Σκηνοθέτης: Θα βαρεθούν!

Βέρα: Για να το λέτε...

Σκηνοθέτης: Εδώ θα κάνουμε τέχνη. Όχι κάποιο ανόητο ντοκιμαντέρ.

Βέρα: Καταλαβαίνω. *(Βάζει το ντοσιέ πίσω στο χαρτοφύλακα.)*

Σκηνοθέτης: Αφήστε τον να κατευθύνει τη συζήτηση και όλα θα πάνε καλά.

Βέρα: Εντάξει.

Σκηνοθέτης: Εσείς απλά να έχετε το νου σας στα διαλείμματα.

Βέρα: Θα υπάρχουν διαλείμματα; Κάθε πόσα λεπτά;

Σκηνοθέτης: Αυτό θα το αποφασίζω εγώ. Ανάλογα με την εξέλιξη της κουβέντας σας. Θα δείτε το φως. *(Λείχνει προς το κοινό.)* Κόκκινο: Διάλειμμα. Πορτοκαλί: Αρχίζουμε σε λιγότερο από μισό λεπτό. Πράσινο: Ζωντανή μετάδοση.

Βέρα: Κατανοητό.

Σκηνοθέτης: Και μην τον εκνευρίσετε.

Βέρα: *(αναστενάζει)* Ελπίζω να μην σας απογοητεύσω.

Σκηνοθέτης: Δεν πρέπει να είστε τόσο ανασφαλής. Μην ξεχνάτε πως σας επέλεξε.

Βέρα: Έχετε δίκιο.

Σκηνοθέτης: Είναι η ευκαιρία σας. Θα σας δουν εκατομμύρια τηλεθεατές σε όλο τον πλανήτη. Όλοι οι συνάδελφοί σας θα εύχονται να ήταν στη θέση σας.

Βέρα: Με αγχώνετε...

Σκηνοθέτης: Μετά το τέλος του σόου θα είστε διάσημος. Ότι κι αν γίνει. Από εσάς εξαρτάται αν θα είναι καλή ή κακή δημοσιότητα. Αν και ξέρετε τι λένε. Δεν υπάρχει κακή δημοσιότητα.

Βέρα: Έχω τις επιφυλάξεις μου.

Σκηνοθέτης: (γελάει) Και καλά κάνετε.

Βέρα: Τον έχετε γνωρίσει;

Σκηνοθέτης: Φυσικά.

Βέρα: Σας επέλεξε κι εσάς;

Σκηνοθέτης: Με πρότεινε το τηλεοπτικό συμβούλιο. Οι ειδικοί. Έπειτα βέβαια με ενέκρινε κι εκείνος.

Βέρα: Αληθεύει πως εννευρίζεται όταν τον κοιτάνε στα μάτια;

Σκηνοθέτης: Θα το διαπιστώσετε μόνος σας.

Βέρα: Πείτε μου. Πρέπει να ξέρω.

Σκηνοθέτης: Θα έχετε κάνει την ερευνά σας.

Βέρα: Δεν μπορείς να είσαι σίγουρος. Ακούγονται τόσα. Χθες διάβαζα ένα άρθρο για την απέχθειά του προς τους άνδρες που φοράνε σκουλαρίκια.

Σκηνοθέτης: Όπως εσείς.

Βέρα: Πως το ξέρετε;

Σκηνοθέτης: Βλέπω την τρύπα.

Βέρα: (Καλύπτει ενστικτωδώς το αυτί του.) Το άρθρο... ισχύει;

(Ο σκηνοθέτης πάει στο γραφείο του Γκεβάρρα όπου υπάρχει μια καρέφα με τεκίλα και λίγα ποτήρια.)

Σκηνοθέτης: Θέλετε μια τεκίλα; Θα σας ηρεμήσει. Και για να προλάβω την ερώτησή σας: Δεν ξέρω αν ο κύριος Πρόεδρος ενοχλείτε όταν πίνουν το ποτό του.

Βέρα: Ας μην το ρισκάρουμε τότε.

Σκηνοθέτης: Ελάτε τώρα. Δεν θα το καταλάβει. Δείτε το σαν μια άσκηση θάρρους. Ας πιούμε. Στην επιτυχία μας.

Βέρα: Ευχαριστώ αλλά δεν πίνω εν ώρα εργασίας.

Σκηνοθέτης: Μα τι σας είπα πριν λίγο; Δεν είναι εργασία. (Κοιτάζει το ρολόι του, γεμίζει το ποτήρι του και φωνάζει προς το κοινό.) Ξεκινάμε! (Το πίνει μονορούφι. Απευθύνεται στον Βέρα.) Είναι ζωή. Κάτι παραπάνω από ζωή. (Αποχωρεί παίρνοντας το ποτήρι μαζί του.)

2.

(Ο δημοσιογράφος βηματίζει νευρικά στο χώρο. Βάζει το κεφάλι του στο μέτωπό του και ψιθυρίζει ένα ζόρι ή μια προσευχή. Πηγαίνει μέχρι την καράφα με τη τεκίλα. Ανοίγει το πώμα. Εισπνέει το άρωμα του ποτού και το κλείνει ξανά. Ακούγεται βήχας ενώ ταυτόχρονα βλέπει το πράσινο φως. Ο Γκεβάρα με τη βοήθεια ενός μπαστουνιού μπαίνει στη σκηνή. Φοράει γυαλιά και έχει κρεμασμένη στο λαιμό του μια φωτογραφική μηχανή. Βήχει τακτικά κατά τη διάρκεια του έργου.)

Γκεβάρα: Μείνε εκεί που είσαι. Μην κάνεις βήμα. (Πλησιάζει.) Ωραία. Ακίνητος τώρα. (Τον φωτογραφίζει.) Μην κλείνεις τα μάτια σου! Έτσι μπράβο. Γράφεις στον φακό. Θα τραβήξουμε ωραίες φωτογραφίες. (Κατεβάζει τη μηχανή. Τον πλησιάζει και τον παρατηρεί από κοντά.) Έχεις ωραία χαρακτηριστικά. Ειδικά το βλέμμα σου...

Βέρα: Πρόεδρε Γκεβάρα. Η γνωριμία μας με τιμά ιδιαίτερα. Ελπίζω να φανώ αντάξιος των προσδοκιών.

Γκεβάρα: Κόψε τις τυπικότητες.

Βέρα: Ήθελα απλά να εκφράσω τις ευχαριστίες μου.

Γκεβάρα: Κάτσε στην καρέκλα και κοίτα στο βάθος. Ωραία. (Τον φωτογραφίζει.) Τώρα βγάλε ένα τσιγάρο, ανάψε το και φύσα τον καπνό χωρίς να αλλάξεις πόζα.

Βέρα: Εγώ... ξέρετε... δεν καπνίζω.

Γκεβάρα: Όλα τα καλά αρσενικά πρέπει να καπνίζουν.

Βέρα: Έχετε δίκιο. Μα δυστυχώς... έχω άσθμα.

Γκεβάρα: Πως; Ήπιας μορφής;

Βέρα: Μάλιστα.

Γκεβάρα: Τότε δεν δικαιολογείσαι. (Του δείχνει μια συσκευή οξυγόνου.)

Βέρα: Οι γιατροί... ξέρετε... μου έχουν απαγορεύσει να-

Γκεβάρα: Οι μπάσταρδοι! Τους αρέσει να μας ευνουχίζουν.

Βέρα: Μα είναι επιστήμονες.

Γκεβάρρα: Δεν εμπιστεύομαι τους γιατρούς. Ούτε τους άνδρες που δεν καπνίζουν. *(Αφήνει τη φωτογραφική μηχανή στο γραφείο.)* Χάιμε Βέρα, σωστά;

Βέρα: Μάλιστα.

Γκεβάρρα: Χιλιανός.

Βέρα: Ναι. Από το Σαντιάγκο.

Γκεβάρρα: Και πως προσδιορίζεις τον εαυτό σου;

Βέρα: Πρώτα Νοτιοαμερικανός κι έπειτα άνθρωπος.

Γκεβάρρα: Πολύ καλά.

Βέρα: Θαυμάζω όσα κάνατε για τη Νότια Αμερική.

Γκεβάρρα: Κόψε την κολακεία. Αν είχα ανάγκη τον έπαινο, θα καλούσα σημαντικότερα πρόσωπα.

Βέρα: Συγνώμη.

Γκεβάρρα: Και σταμάτα να είσαι αγχωμένος.

Βέρα: Μην ανησυχείτε. Θα επιβληθώ στο άγχος μου.

Γκεβάρρα: Θα σου βάλω μια τειίλα.

Βέρα: Ευχαριστώ.

Γκεβάρρα: Με εξοργίζουν όσοι δεν καπνίζουν και πίνουν καθώς δουλεύουν. Δεν ξέρουν να απολαμβάνουν τη ζωή. *(Βάζει τειίλα σε δυο ποτήρια.)* Θα αναρωτιέσαι φυσικά γιατί σε επέλεξα;

Βέρα: Δεν το περίμενα. Όπως ξέρετε... δεν είμαι γνωστός δημοσιογράφος.

Γκεβάρρα: Το ονοματεπώνυμο σου. *(Πίνει. Δίνει το άλλο ποτήρι στον Βέρα.)* Έτσι ονομαζόταν ο αγαπημένος μου ποδοσφαιριστής. *(Του κάνει νόημα να πιει.)*

Βέρα: Τον έχω ακουστά. *(Πίνει.)*

Γκεβάρρα: Σπουδαίος παίκτης. Όχι φυσικά ο πιο ταλαντούχος. Είχε όμως μια ποδοσφαιρική αλητεία! Τι κρίμα που ξέπεσε στην Ευρώπη... σε ένα ελληνικό κλαμπ... Εξαιτίας του πήρες την ευκαιρία. Εκμεταλλεύσου τη.

Βέρα: Θα βάλω τα δυνατά μου.

Γκεβάρρα: Τι ομάδα είσαι;

Βέρα: Κόλο-Κόλο.

Γκεβάρρα: Σαν τον πατέρα σου;

Βέρα: Ο πατέρας μου... Δεν τον γνώρισα ποτέ.

Γκεβάρρα: Μου αρέσουν οι ομάδες που φοράνε ασπρόμαυρα. Κι ο Βέρα φορούσε ασπρόμαυρα όταν έπαιζε στην Ευρώπη. Έχεις πάει ποτέ στον Παλιό Κόσμο;

Βέρα: Δυστυχώς όχι.

Γκεβάρρα: Πρέπει να τον επισκεφτείς. Ο ξεπεσμός του δίνει μια εξωτική χροιά.

Βέρα: Μακάρι να μπορούσα. Μα ο μισθός μου ξέρετε...

Γκεβάρρα: Δικαιολογίες. Εγώ, είκοσι χρονών, φοιτητής ακόμα, γύριζα την Αμερική. Ένα μοτοποδήλατο έφτανε. Ας υποθέσουμε πως είχες τα χρήματα. Ποιον προορισμό θα επέλεγες; Απάντησε αμέσως. Χωρίς δεύτερη σκέψη.

Βέρα: Δύσκολη απόφαση.

Γκεβάρρα: Αμέσως είπα!

Βέρα: Τη Σκανδιναβική Ένωση.

Γκεβάρρα: Για ποιο λόγο;

Βέρα: Για να δω τα φιόρδ και...

Γκεβάρρα: Και;

Βέρα: Την Ερμελίντα.

Γκεβάρρα: Μια από τις γυναίκες της ζωής σου;

Βέρα: Το ίνδαλμά μου. Πέθανε στο Ιβηρικό Ολοκαύτωμα. Ήταν ανταποκριτριά.

Γκεβάρα: Πάντα υπάρχουν παράπλευρες απώλειες. Σημασία όμως έχει ότι πήραμε την εκδίκησή μας. Λοιπόν, το αποφάσισα. Αν τα πας καλά, θα σου κάνω δώρο ένα ταξίδι στην Ευρώπη.

Βέρα: Θα βάλω τα δυνατά μου.

Γκεβάρα: Για να δούμε. Απογοητεύομαι εύκολα. *(Του προσφέρει τσιγάρο.)*

Βέρα: Μα δεν καπνίζω σας είπα.

Γκεβάρα: Θα με προσβάλεις;

Βέρα: Θα μπορούσα να δοκιμάσω...

Γκεβάρα: Έτσι μπράβο. Καλό παιδί. *(Του βάζει το τσιγάρο στο στόμα και το ανάβει. Ο Βέρα ρουφάει αδέξια τον καπνό και αρχίζει να πνίγεται. Ο Γκεβάρα τον φωτογραφίζει.)* Αυτές είναι οι καλύτερες φωτογραφίες. Όταν τα αγόρια γίνονται άνδρες.

3.

(Ο Γκεβάρρα τελειώνει την φωτογράφιση και έπειτα ψάχνει τα συρτάρια του γραφείου του.)

Βέρα: Μπορώ να το σβήσω;

Γκεβάρρα: (Χωρίς να τον κοιτάζει.) Το τελείωσες;

Βέρα: Ναι. Δηλαδή... σχεδόν.

Γκεβάρρα: Τελείωσέ το! Τώρα είναι το καλύτερο.

Βέρα: Για να το λέτε.

Γκεβάρρα: Μα που τα έχω βάλει;

Βέρα: Τι ψάχνετε;

Γκεβάρρα: Ήμουν σίγουρος πως ήταν εδώ...

(Καθώς ο Γκεβάρρα ψάχνει ο Βέρα σβήνει βιαστικά το τσιγάρο.)

Βέρα: Να σας βοηθήσω;

Γκεβάρρα: Επιτέλους. (Βγάζει ένα σετ με βελάκια.) Θα παίζεις μαζί μου. Με βοηθάει να χαλαρώσω.

Βέρα: Εγώ... ξέρετε... έχω χρόνια να ριζώ.

Γκεβάρρα: Η τεχνική δεν ξεχνιέται. Όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Βέρα: Έπαιζα συχνά όταν ήμουν παιδί. Είχα πάρει μέρος και στους σχολικούς αγώνες.

Γκεβάρρα: (με ενδιαφέρον) Και; Κέρδισες;

Βέρα: Βγήκα πέμπτος. Σε όλο το Σαντιάγκο.

Γκεβάρρα: (Δείχνει να απογοητεύεται.) Ούτε καν στην τριάδα;

Βέρα: Δεν ήμουν μέλος σε κάποιο κλαμπ.

Γκεβάρρα: Ο στόχος είναι πίσω από το γραφείο μου. Κρέμασε τον στον τοίχο. Βλέπεις το καρφί;

Βέρα: Ναι. *(Ενώ κρεμάει τον στόχο.)* Φοβάμαι πως θα παίξω άθλια...

Γκεβάρρα: Σκιασμός! Σιχαίνομαι τους ανασφαλείς άνδρες.

Βέρα: Θέλω απλά να σας ικανοποιήσω.

Γκεβάρρα: Τότε πάψε να φέρεσαι τόσο δουλικά.

Βέρα: Συγγνώμη... Απλά ακόμα δεν μπορώ να το πιστέψω πως μιλάω μαζί σας. Θα συνηθίσω.

Γκεβάρρα: Πράσινα ή κόκκινα;

Βέρα: Διαλέξτε εσείς. Ή μάλλον όχι. Θα πάρω τα πράσινα.

Γκεβάρρα: Ας βάλουμε κι ένα μικρό στοίχημα. Έτσι, για να παίζεις όσο καλύτερα μπορείς.

Βέρα: Τι είδους στοίχημα;

Γκεβάρρα: Τι γνώμη έχεις για την ανθρώπινη ζωή;

Βέρα: Τη θεωρώ το ύψιστο αγαθό.

Γκεβάρρα: Είσαι φαντάζομαι αντίθετος με τη θανατική ποινή;

Βέρα: Δύσκολο να απαντήσω... Το ζήτημα έχει πολλές πτυχές... νομίζω όμως πως-

Γκεβάρρα: Ναι ή όχι;

Βέρα: Ναι.

Γκεβάρρα: Ωραία. Λοιπόν, αν κερδίσω θα επιλέξεις τρεις θανατοποινίτες. Και αυτοί θα εκτελεστούν. Χωρίς να τους δοθεί χάρη.

Βέρα: Δεν θέλω να παίξω τη ζωή ενός ανθρώπου.

Γκεβάρρα: Δεν έχεις άλλη επιλογή.

Βέρα: Μα είναι απάνθρωπο...

Γκεβάρρα: Το αντίθετο νεαρέ μου. Ο φόνος είναι κομμάτι της φύσης μας.

Βέρα: Όχι της δικής μου.

Γκεβάρρα: Πάω στοίχημα πως θα σου αρέσει.

Βέρα: Αποκλείεται.

Γκεβάρρα: Θα είσαι θεός. Χιλιάδες θα κρέμονται από τα χείλη σου. Θα έχεις εξουσία ζωής και θανάτου. Υπάρχει κάτι πιο καυλωτικό;

Βέρα: Κι αν κερδίσω εγώ;

Γκεβάρρα: Θα ζητήσεις ότι θελήσεις. Εντάξει; Αρχίζω πρώτος.

(Όσο διαρκεί η υπόλοιπη συζήτηση παίζουν βελάκια. Ο Βέρα είναι καλός και αυτό προκαλεί ένα μικρό εκνευρισμό στον Γκεβάρρα.)

Γκεβάρρα: Μπορείς να αρχίσεις τις ερωτήσεις.

Βέρα: Να ρωτήσω ότι θέλω;

Γκεβάρρα: Δεν έχω κάτι να φοβηθώ.

Βέρα: Η πρώτη μου ερώτηση αρχίζει ως εξής: «Γιατί...» Συμπληρώστε την και απαντήστε.

Γκεβάρρα: Τι βλακείες είναι αυτές; Αυτά σας μαθαίνουν στη Σχολή Δημοσιογραφίας του Σαντιάγκο;

Βέρα: Μα αυτή δεν είναι μια συμβατική συνέντευξη.

Γκεβάρρα: Αλλά τι;

Βέρα: Ένα σόου.

Γκεβάρρα: Καλά λοιπόν. Γιατί; Για να αλλάξει ο κόσμος.

Βέρα: Και είστε ευχαριστημένος;

Γκεβάρρα: Όχι απολύτως.

Βέρα: Έχετε μετανιώσει;

Γκεβάρρα: Να μετανιώσω; Εγώ; Μόνο οι αδύναμοι μετανιώνουν.

Βέρα: Και οι δυνατοί;

Γκεβάρρα: Διορθώνουν τα λάθη τους.

Βέρα: Ένα τέτοιο λάθος ήταν και το Ιβηρικό Ολοκαύτωμα;

Γκεβάρρα: Φυσικά και όχι.

Βέρα: Δυο ολόκληρες χώρες ισοπεδώθηκαν. Εκατομμύρια πέθαναν με φρικτούς τρόπους.

Γκεβάρρα: Ίσως ήμουν σκληρός (*Παύση*) με τους Πορτογάλους.

Βέρα: Γιατί τέτοιο μίσος;

Γκεβάρρα: Γιατί; Τολμάς και ρωτάς το γιατί;

Βέρα: Χρειάζομαι μια απάντηση.

Γκεβάρρα: Για να ειδικηθώ.

Βέρα: Για ποιον;

Γκεβάρρα: Είναι γνωστά αυτά. Για τους αυτόχθονες λαούς της ηπείρου μας. Για τις γενοκτονίες και τον πόνο που προκάλεσαν οι Ευρωπαίοι.

Βέρα: Μα σε τι έφταιγαν οι Ισπανοί του εικοστού αιώνα; Τα εγκλήματα τα διέπραζαν οι μακρινοί πρόγονοί τους.

Γκεβάρρα: Αν δεν τιμωρηθούν οι γονείς, πρέπει να τιμωρηθούν τα παιδιά.

Βέρα: Και ο πόνος που προκαλέσαμε εμείς στους Ισπανούς;

Γκεβάρρα: Έπρεπε να εξαγνίσουμε το είδος μας από αυτό το μiasμένο έθνος.

Βέρα: Μα από αυτούς καταγόμαστε; Το αίμα μας είναι Ισπανικό.

Γκεβάρρα: Καταραμένο, βρώμικο, σπανιόλικο αίμα. Θα έπαιρνα ένα μαχαίρι και θα έκοβα τις φλέβες μου. Δεν θέλω όμως να λερώσω την ιερή μας γη.

Βέρα: Οπότε συμφωνείτε ότι είμαστε Ισπανικής καταγωγής;

Γκεβάρρα: Η καταγωγή είναι μικρής σημασίας. Η γη που πατάς και σε θρέφει είναι η ταυτότητά σου. Είμαστε γιοι της Αμερικής. Αυτή είναι η μητέρα μας. Και οι λαοί της αδέρφια μας.

Βέρα: Τότε γιατί μιλάμε τη γλώσσα των Ισπανών; Γιατί πιστεύαμε στη θρησκεία τους;

Γκεβάρρα: Κύριε Βέρα, δεν υπάρχει πια Ισπανία. Κάναμε το χρέος μας στην ανθρωπότητα, στη γη και στους εαυτούς μας. Μπορούμε πλέον να πάρουμε όποιο στοιχείο του πολιτισμού τους θέλουμε.

(Το παιχνίδι τελειώνει. Ο Βέρα κερδίζει τον Γκεβάρρα.)

Βέρα: Κέρδισα.

Γκεβάρρα: Κατάρρα!

Βέρα: Είχατε δίκιο. Δεν έχω ξεχάσει.

Γκεβάρρα: Αν ήμουν νεώτερος...

Βέρα: Παίζετε εξαιρετικά για την ηλικία σας.

Γκεβάρρα: Σκασμός. Οι καταραμένοι Ισπανοί. Αυτοί φταίνε. Όταν μιλάω για αυτούς συγχύζομαι.

4.

(Ο Γκεβάρρα κάθεται στο γραφείο του. Ανοίγει ένα μπουκάλι κρασί και ξεσκεπάζει το πιάτο με το γεύμα του. Περιέχει φρυγανισμένο ψωμί και πολτό ντομάτας. Η ισπανική τοστάδα. Ρίχνει τον πολτό στο ψωμί και αρχίζει να τρώει.)

Βέρα: Καλή σας όρεξη.

Γκεβάρρα: Θέλεις;

Βέρα: Δεν πεινάω. Ευχαριστώ.

Γκεβάρρα: Λοιπόν, που είχαμε μείνει;

Βέρα: Κέρδισα. Οπότε πρέπει να επιλέξω το βραβείο μου.

Γκεβάρρα: Τι θα έλεγες για μια θέση στην κρατική τηλεόραση; Ή στο γραφείο τύπου της κυβέρνησης;

Βέρα: Μπορώ να ζητήσω οτιδήποτε θέλω, σωστά;

Γκεβάρρα: Έδωσα το λόγο μου.

Βέρα: Θέλω μια συνέντευξη.

Γκεβάρρα: Με ποιον;

Βέρα: Τον Χεσούς Γκεβάρρα.

Γκεβάρρα: *(Συνεχίζει ατάραχος να τρώει.)* Τι θέλεις να ρωτήσεις τον γιο μου;

Βέρα: Τα πάντα. Για τα παιδικά του χρόνια... τη σύγκρουση μαζί σας... την επανάσταση στον Παναμά...

Γκεβάρρα: *(γελάει)* Μια χούφτα αγόρια κρυμμένα στα δάση; Αυτό αποκαλείς επανάσταση;

Βέρα: Τότε γιατί τους φυλακίσατε;

Γκεβάρρα: Μια σπίθα μπορεί να εξελιχθεί σε πυρκαγιά.

Βέρα: Πολλοί τον παρομοιάζουν με σας.

Γκεβάρρα: Τι σχέση μπορεί να έχω εγώ με έναν προδότη;

Βέρα: Κάπως έτσι δεν ξεκινήσατε κι εσείς; Στην Κούβα.

Γκεβάρα: *(Γεμίζει το ποτήρι του και κάνει πρόποση προς το κοινό.)* Στην ευημερία του λαού της Αμερικής. Hasta la victoria siempre. *(Πίνει.)* Εγώ, κύριε Βέρα, μαχόμουν ενάντια σε ένα απάνθρωπο καθεστώς. Είχα κι ένα όνειρο... που όσο τρελό κι αν φάνταζε... ήμουν αποφασισμένος να το πραγματοποιήσω. Ο γιος μου ακολούθησε ένα καπρίτσιο.

Βέρα: Ίσως παρασύρθηκε. Δεν θα είναι εύκολο να ζεις στη σκιά ενός τέτοιου πατέρα.

Γκεβάρα: Δεν είδα πάντως κάποιο από τα υπόλοιπα παιδιά μου να πολεμάει εναντίον μου.

Βέρα: Πρέπει να αναγνωρίσετε τουλάχιστον πως έχει ηγετικές ικανότητες. Κι ο λαός τον λάτρευε ως παιδί. Αν μπει στο σωστό δρόμο ίσως-

Γκεβάρα: Αν ήταν ηγέτης, θα είχε πετύχει η «επανάσταση» του.

Βέρα: Θα τον συγχωρέσετε;

Γκεβάρα: Τον έχω ήδη συγχωρέσει.

Βέρα: Αυτά είναι σπουδαία νέα! Ο λαός της Αμερικής θα ενθουσιαστεί. Πότε θα αποφυλακιστεί; Θα ήθελα, αν δεν έχετε αντίρρηση, η συνέντευξη να διεξαχθεί στο χώρο όπου βρισκόταν υπό κράτηση.

Γκεβάρα: Δεν μπορώ να ικανοποιήσω το αίτημά σου.

Βέρα: Μα γιατί; Αφού το υποσχεθήκατε.

Γκεβάρα: Λυπάμαι. Είναι αδύνατο να πάρεις συνέντευξη από *(Παύση)* ένα πτώμα.

Βέρα: Ο Χεσούς Γκεβάρα είναι... νεκρός;

Γκεβάρα: Εκτελέστηκε πριν έξι μέρες.

Βέρα: Πως είναι δυνατόν;

Γκεβάρα: Ήταν προδότης. Άρα έπρεπε να πεθάνει.

Βέρα: Ήταν γιος σας...

Γκεβάρρα: Όλοι είμαστε ίσοι απέναντι στον νόμο.

Βέρα: Πριν λίγο μου είπατε πως τον συγχωρέσατε...

Γκεβάρρα: Ως πατέρας, ναι. Ως Πρόεδρος όμως δεν μπορούσα να του χαρίσω τη ζωή. Θα ήταν το χειριστο παράδειγμα για τους πολίτες μου. Η δικαιοσύνη δεν πρέπει να κάνει εξαιρέσεις.

Βέρα: Και δεν σας παρακάλεσε να του χαρίσετε τη ζωή;

Γκεβάρρα: Φέρθηκε σαν άνδρας, έστω και τη τελευταία στιγμή. Δέχτηκε τον θάνατο με αξιοπρέπεια.

Βέρα: Με ποιο τρόπο εκτελέστηκε;

Γκεβάρρα: Με ένεση. Εγώ ο ίδιος του τη χορήγησα.

Βέρα: Σκοτώσατε τον γιο σας;

Γκεβάρρα: Ήταν ένας Γκεβάρρα. Δεν θα άφηνα κάποιον άλλον να τον αγγίζει. Θα ήταν προσβολή προς την οικογένειά μου.

Βέρα: Το ίδιο σας το παιδί...

Γκεβάρρα: Που είναι το παράλογο; Εγώ που του έδωσα τη ζωή είχα και το δικαίωμα να την πάρω πίσω.

Βέρα: Θα μοιραστείτε μαζί μας τις τελευταίες του στιγμές;

Γκεβάρρα: Δεν το θεωρώ απαραίτητο.

Βέρα: Θα ενδιέφερε το κοινό.

Γκεβάρρα: Αμφιβάλω.

Βέρα: Το ζητάω ως έπαθλο.

Γκεβάρρα: Κάτι τόσο ασήμαντο; Ενώ μπορώ να σου προσφέρω τα πάντα.

Βέρα: Μου είναι αρκετό.

Γκεβάρρα: Πολύ καλά. *(Τρώει και πίνει κρασί καθώς περιγράφει το θάνατο του γιου του.)* Ήταν δεμένος στην καρέκλα... Το σώμα και το κεφάλι του γεμάτα αίμα

και μώλωπες... Μπορούσε να μιλήσει με δυσκολία... Όμως μου φίλησε το χέρι... Εγώ του χαίδευα τα μαλλιά... Τον φίλησα στο μέτωπο... Ένα στοργικό φιλί... Του ψιθύρισα μια στροφή... από το ποίημα που του διάβαζα πριν πάει για ύπνο όταν ήταν μικρός... Έπειτα του έδειξα τη σύριγγα... Έγνεψε καταφατικά... Του χορήγησα την ουσία και του έπιασα το χέρι... Το σώμα του έκανε δύο με τρεις σπασμούς... Έπειτα αναστέναξε... Αυτό ήταν.

Βέρα: Θεέ μου...

(Το φως χαμηλώνει. Ο Γκεβάρα σηκώνεται. Στα χέρια του μια σύριγγα. Πηγαίνει πάνω από τον Βέρα. Του χαιδεύει τα μαλλιά και τον φιλάει στο μέτωπο. Του ψιθυρίζει στο αυτί και του δείχνει τη σύριγγα. Τον καρφώνει στο χέρι. Ο Βέρα βγάζει μια κραυγή. Ο Γκεβάρα επιστρέφει στη θέση του. Το φως επανέρχεται.)

Γκεβάρα: Έτσι είναι ο θάνατος κύριε Βέρα.

Βέρα: Και που είναι το σώμα του;

Γκεβάρα: Αποτεφρώθηκε. Δεν θα μολύνουμε τη γη μας με προδότες.

Βέρα: Και οι στάχτες του;

Γκεβάρα: Σκορπίστηκαν στον Ατλαντικό. Ο Χεσούς λάτρευε τον ωκεανό.

Βέρα: Η οικογένειά σας; Πως δέχθηκαν τα νέα;

Γκεβάρα: Δεν το γνώριζαν.

Βέρα: Μα τότε...

Γκεβάρα: Το έμαθαν τώρα. Από την τηλεόραση.

Βέρα: *(Στιγμή αμηχανίας. Του σφίγγει το χέρι.)* Είμαστε συγκλονισμένοι. Εκ μέρους της ανθρωπότητας, σας εκφράζω τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Γκεβάρα: Και τα δικά μου συγχαρητήρια. Έβγαλες μια σπουδαία είδηση.

5.

Βέρα: Κόκκινο.

Γκεβάρα: Πως;

Βέρα: Άναψε το κόκκινο φως. (*Δείχνει προς το φως.*) Διαφημίσεις.

Γκεβάρα: Εντάξει.

Βέρα: Υποτίθεται πως το σόου θα ήταν πραγματική ζωή.

Γκεβάρα: Είναι.

Βέρα: Οι διαφημίσεις το κάνουν τεχνητό.

Γκεβάρα: Είναι όμως χρήσιμες. Πολύ χρήσιμες.

Βέρα: Τι διαφημίσεις προβάλλονται;

(*Ο Γκεβάρα τον αγνοεί. Παίρνει τηλέφωνο.*)

Γκεβάρα: Έλα Χοσέ! Το βλέπεις; Πόσο πάει; Τόσο χάλια... Ο γαμημένος. Πάλι σκόραρε... Όσον αφορά τα αγάλματα... άλλαξα γνώμη... να είναι πέντε μέτρα ψηλά... Ναι, να τους σιοτώσετε... Και τα παιδιά. Ή μάλλον... Αφήστε τα να ζήσουν. Είναι ακίνδυνα... Δώσε μου τον Μανού... Πάει καλά; Ωραία... Είναι αγχωμένος. Αλλά θα στρώσει... Μην ξεχνάς τις οδηγίες... Καλώς.

(*Κλείνει το τηλέφωνο. Ο Βέρα τον πλησιάζει.*)

Βέρα: Μα που είναι το συνεργείο;

Γκεβάρα: Τους έχω απαγορεύσει την είσοδο.

Βέρα: Για ποιο λόγο;

Γκεβάρα: Δεν τους θέλω στα πόδια μου.

Βέρα: Θα ήταν χρήσιμη η παρουσία τους.

Γκεβάρα: Δεν τους χρειάζομαι. Ξέρω να μαγνητίζω τα πλήθη.

Βέρα: Έχετε δίκιο. (*Ο Γκεβάρα κλείνει τα μάτια του.*) Είστε ικανοποιημένος από την παρουσία μου; Ξέρετε έκανα ένα τρομερό λάθος πριν. Δεν καλωσόρισα

τους τηλεθεατές. Μπήκατε ξαφνικά και... Μήπως σας ενόχλησαν οι ερωτήσεις μου; (Ο Βέρα τον παρατηρεί. Φοβάται πως τον πήρε ο ύπνος. Διστάζει να τον ξυπνήσει.)

Βέρα: Κύριε Πρόεδρε... Κοιμάστε; (Τον αγγίζει στο μπράτσο.) Κύριε Πρόεδρε... Σας έχει πάρει ο ύπνος... Κύριε Πρόεδρε... Ξυπνήστε...

Γκεβάρρα: Τι θες;

Βέρα: Σας πήρε ο ύπνος.

Γκεβάρρα: Ξύπνιος είμαι.

Βέρα: Φοβήθηκα πως θα σας έβλεπαν κοιμισμένο οι τηλεθεατές.

Γκεβάρρα: Είχα μονάχα κλείσει τα μάτια μου. Για να σκεφτώ.

Βέρα: Συγνώμη.

Γκεβάρρα: Να μην επαναληφθεί.

Βέρα: Μάλιστα.

Γκεβάρρα: Τα έχω πάντα όλα υπό έλεγχο.

Βέρα: Θα μου πείτε για τα αγάλματα;

Γκεβάρρα: Ποια;

Βέρα: Τα αγάλματα... για τα οποία μιλάγατε στο τηλέφωνο.

Γκεβάρρα: Σιχαίνομαι όσους κρυφακούνε.

Βέρα: Απλά ήμουν κοντά σας.

Γκεβάρρα: Δεν είναι δικαιολογία.

Βέρα: Λάθος μου. Δεν θα ξαναγίνει.

Γκεβάρρα: Πορτοκαλί. Αρχίζουμε.

Βέρα: (Καθώς ισιώνει τη γραβάτα του και στρώνει τα μαλλιά του.) Ποια μορφή θα έχουν τα αγάλματα;

Γκεβάρρα: Τη δική μου.

6.

(Ο Γκεβάρρα αρχίζει να κοιτάζει τις εφημερίδες που είναι στο γραφείο του ενώ ο Βέρα παραμένει ακίνητος μέχρι το φως να γίνει πράσινο.)

Βέρα: *(Στο κοινό)* Και πάλι μαζί σας από το γραφείο του Προέδρου Γκεβάρρα.

Γκεβάρρα: Ας ριξουμε μια ματιά στις εφημερίδες. *(Ανάβει πούρο.)* Να σου προσφέρω;

Βέρα: Όχι, ευχαριστώ.

Γκεβάρρα: Δεν έχεις δοκιμάσει κάτι παρόμοιο. Κατασκευάζονται στην Καλιφόρνια. Ανώτερα και από της Αβάνας.

Βέρα: Είναι αυτά με το μυστικό συστατικό;

Γκεβάρρα: Σωστά.

Βέρα: Θα μας το αποκαλύψετε;

Γκεβάρρα: Δεν το επιτρέπει ο προμηθευτής μου.

Βέρα: Οι φήμες λένε πως μέσα στον καπνό...

Γκεβάρρα: Συνεχίστε.

Βέρα: Υπάρχει ανθρώπινο δέρμα. Από τους ισοβίτες στις Κρατικές Φυλακές του Λος Άντζελες.

Γκεβάρρα: Ας σοβαρευτούμε κύριε Βέρα. Οι εχθροί μου έχουν ξεπεράσει κάθε όριο. Σε λίγο θα πουν πως προσθέτω στο κρασί μου αίμα μωρών. *(Πίνει.)*

Βέρα: Το αρνείστε δηλαδή;

Γκεβάρρα: Δοκίμασε.

Βέρα: Ευχαριστώ αλλά...

Γκεβάρρα: *(Του προσφέρει το πούρο.)* Μια ρουφηξιά. Θα σου αρέσει.

Βέρα: Εγώ... ξέρετε...

Γκεβάρρα: Πιστεύεις στις φήμες;

Βέρα: Φυσικά και όχι.

Γκεβάρρα: Εμπρός. Απόδειξέ το.

(Ο Βέρα παίρνει το πούρο. Διστάζει αλλά τελικά δοκιμάζει.)

Γκεβάρρα: Λοιπόν;

Βέρα: Θα το χαρακτηρίζα... ιδιαίτερο...

Γκεβάρρα: Και δυνατό. Συνήθως χρειάζομαι οξυγόνου αφού το καπνίσω.

Βέρα: Μήπως δεν κάνει καλό στην υγεία σας;

Γκεβάρρα: Είμαι γιατρός. Γνωρίζω τι χρειάζεται ο οργανισμός μου. *(Αρχίζει να κοιτάει τις εφημερίδες.)*

Βέρα: Είναι σημαντική βδομάδα σε παγκόσμια κλίμακα.

Γκεβάρρα *(δυσανεστημένος):* Τίποτα το ιδιαίτερο.

Βέρα: Μα πως; Οι εκλογές στην Ευρώπη; Η απόπειρα επανάστασης στην Καλιφόρνια;

Γκεβάρρα: Προς το παρόν κοιτάζω τις αναφορές στο πρόσωπό μου. Να μιλάνε για σένα. Αλλιώς θα σε ξεχάσουν γρήγορα.

Βέρα: Τι γράφουν για σας στα εξώφυλλα;

Γκεβάρρα: Η Revolution αναδημοσιεύει μια παλιά μου συνέντευξη. Στην Crónica, μια φοιτήτρια ισχυρίζεται ότι είναι κόρη μου. Άλλο ένα δήθεν νόθο παιδί μου. *(Του δείχνει την εφημερίδα.)*

Βέρα: Είναι όμορφη.

Γκεβάρρα: Πράγματι. Αν ήμουν νεώτερος... θα την ήθελα στο κρεβάτι μου.

Βέρα: Μα μπορεί να είναι κόρη σας;

Γκεβάρρα: Με εξιτάρει αυτή η αβεβαιότητα.

Βέρα: Θα ήταν αιμομιξία.

Γκεβάρρα: Μην ανησυχείς. Θα το καταλάβω.

Βέρα: Δηλαδή αποκλείεται να έχετε νόθα παιδιά;

Γκεβάρρα: *(Τον κοιτάζει. Μένει σκεπτικός. Πιάνει μια άλλη εφημερίδα)* Στη Hora αναρωτιούνται πότε θα επισκεφτώ ξανά τη Χιλή. Πόσο καιρό έχω να έρθω στο Σαντιάγο κύριε Βέρα;

Βέρα: Πέντε χρόνια.

Γκεβάρρα: Δεν μου έλειψε. Είναι πατρίδα σας αλλά η αλήθεια να λέγεται. Είναι βαρετό μέρος. Με εξαίρεση το ποδόσφαιρο και τις γυναίκες. Έχουν μια... πώς να το πω... ιδιαίτερη ομορφιά.

Βέρα: Έχει αλλάζει το Σαντιάγο. Αν έρθετε, ίσως το αγαπήσετε.

Γκεβάρρα: Να και κάτι ενδιαφέρον. Η Nuevo Día επαινεί την τελευταία μου ποιητική συλλογή.

Βέρα: Τη βρήκα εμπνευσμένη.

Γκεβάρρα: Κανένα νεώτερο όμως από τη Στοκχόλμη.

Βέρα: Το όνομά σας ακούγεται για τα επόμενα Νόμπελ.

Γκεβάρρα: Έχουν ήδη καθυστερήσει. Τι περιμένουν; Να πεθάνω; Τι να το κάνω νεκρός; Οι γαμημένοι! Το άξιζα περισσότερο από τον ηλίθιο τον Τούρκο και τον Γάλλο.

Βέρα: Ίσως φταίει που έχετε κερδίσει ήδη ένα Νόμπελ.

Γκεβάρρα: Άλλο το Νόμπελ Ειρήνης και άλλο το Λογοτεχνίας.

Βέρα: Είμαι σίγουρος πως η επιτροπή-

Γκεβάρρα: Στο διάολο η επιτροπή! Δεν έχουν ιδέα από τέχνη. Είναι μια χούφτα υπέργηρα και ματαιόδοξα ανθρωπάκια. Εκπροσωπούν επάξια τον πολιτιστικό ξεπεσμό της Ευρώπης. *(Τον πιάνει κρίση βήχα.)*

Βέρα: Είστε καλός; *(Ο Γκεβάρρα εισπνέει οξυγόνο.)*

Γκεβάρρα: Εντάξει.

Βέρα: Πως σχολιάζετε τις εκλογές στην Ευρώπη;

Γκεβάρρα: Με αφήνουν αδιάφορο. Η Γηραιά Ήπειρος δεν μπορεί να ξεφύγει από την παρακμή της.

Βέρρα: Σίγουρα όμως θα έχετε τις προτιμήσεις σας;

Γκεβάρρα: Οι συνεργάτες μου έχουν φροντίσει για όλα.

Βέρρα: Η επανάσταση στην Καλιφόρνια;

Γκεβάρρα: Αστείότητες.

Βέρρα: Οι αντάρτες δηλώνουν έτοιμοι να επιτεθούν.

Γκεβάρρα: Είναι ζήτημα ωρών. Τα σώματά τους θα στολίσουν τα μπαλκόνια των σχολείων.

Βέρρα: Δεν ανησυχείτε;

Γκεβάρρα: (γελάει) Να ανησυχώ; Η εξέγερσή τους είναι γελοία.

Βέρρα: Λόγω του θρησκευτικού χαρακτήρα της;

Γκεβάρρα: Αν μια εξέγερση δεν είναι πολιτική δεν υπάρχει λόγος να ξεκινήσει.

Βέρρα: Ο Αιδεσιμότατος Φόρεστ δηλώνει συνεχιστής του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ.

Γκεβάρρα: Ένας τρελάρας που πάσχει από μεγαλομανία. Δηλώνει εκλεκτός του Θεού.

Βέρρα: Έχει αρκίετους οπαδούς.

Γκεβάρρα: Η ανθρώπινη βλακεία... Κατάλοιπο του πολιτισμού των Ηνωμένων Πολιτειών.

Βέρρα: Πιστεύουν πως θα σας συντρίψουν... με τη βοήθεια του Θεού.

Γκεβάρρα: Τότε θα πρέπει να παραιτηθώ και να κρυφτώ. Είναι ισχυροί αντίπαλοι.

Βέρρα: Στην χθεσινή συγκέντρωσή τους προσευχήθηκαν στο Θεό να σας σκοτώσει.

Γκεβάρρα: *(Σβήνει το πούρο του. Απευθύνεται στο κοινό.)* Απευθύνομαι στους οπαδούς του Αιδεσιμότατου Φόρεστ. Αν ο Θεός είναι μαζί σας, τότε τον προκαλώ να με σκοτώσει αυτή τη στιγμή. Θα μετρήσω μέχρι το δέκα. Προσευχηθείτε με όλη σας τη δύναμη για να αποδείξει το δίκαιο του αγώνα σας. Έτοιμοι; Βάλτε τα δυνατά σας. Ένα... Δύο... Τρία... *(γελάει)* Τέσσερα... Πέντε... Τίποτα ακόμα; Περιμένω... Έξι... Εφτά... *(Τον πιάνει κρίση βήχα. Ωστόσο δεν παίρνει οξυγόνο. Συνεχίζει με δυσκολία το μέτρημα.)*

Βέρα: Είστε καλά;

Γκεβάρρα: Οχτώ...

Βέρα: Πάρτε οξυγόνο.

Γκεβάρρα: Εννέα...

Βέρα: Κύριε Πρόεδρε...

Γκεβάρρα: Δέκα...

Βέρα: Είστε εντάξει;

Γκεβάρρα: *(Ξεσπάει σε γέλια.)* Μια χαρά είμαι. Είπα να παίξω λίγο με το μυαλό των φίλων μας.

Βέρα: Δηλαδή... προσποιηθήκατε;

Γκεβάρρα: Ακριβώς. *(στο κοινό)* Όπως είδατε δεν έπαθα τίποτα. Κανένας θεός δεν υπερασπίστηκε τη τιμή του αιδεσιμότατου Φόρεστ. Γιατί άραγε; Ο αρχηγός σας δεν είναι παρά ένας τσαρλατάνος. Ένας ανόητος κλόουν. Ο Θεός, αν ήταν εδώ, θα στήριζε μονάχα τους ισχυρούς.

7.

(Ο Γκεβάρα ανοίγει μια εφημερίδα. Διαβάζει και τσατισμένος την πετάει στο έδαφος.)

Γκεβάρα: Δειλέ! Που είναι η εκδίκησή σου; Που; Ορκίστηκες;

Βέρα: Τι συνέβη;

Γκεβάρα: Ο Φίλλιπος, ο ισπανός κηφήνας... απεβίωσε.

Βέρα: Νόμιζα πως τον είχατε εκτελέσει.

Γκεβάρα: Έπρεπε να πονέσει... να τιμωρηθεί... για όσα έκαναν οι ισπανοί βασιλείς.

Βέρα: Τον βασανίσατε;

Γκεβάρα: Ήταν δεμένος σε μια καρέκλα. Μπροστά του μια τηλεόραση. Του φόρεσα το στέμμα του και τον άφησα εκεί. Να βλέπει για μήνες... χρόνια... τη γενοκτονία του λαού του... την καταστροφή της χώρας του...

Βέρα: Σαδιστικό...

Γκεβάρα: Κλαψούριζε ζητώντας έλεος.

Βέρα: Και τελικά;

Γκεβάρα: Τον άφησα ελεύθερο. Και εκείνος ορκίστηκε εκδίκηση. *(γελάει)* Ο γελοίος!

Βέρα: Ήταν ο τελευταίος.

Γκεβάρα: Οι βασιλείς... *(φτύνει)* τα περιττώματα της ανθρωπότητας.

Βέρα: Και τι θα κάνουμε τώρα χωρίς βασιλείς;

Γκεβάρα: Θα βρούμε ηγέτες ισχυρούς... πεφωτισμένους... που επιλέγει η ίδια η φύση. Όπως στις αγέλες. Εκεί που το ανώτερο αρσενικό υπερισχύει. Αυτό οδηγεί τα υπόλοιπα. Έτσι πρέπει να γίνεται και με τους ανθρώπους. Γεννιούνται για να ακολουθούν... αυτόν τον ένα... που είναι προορισμένος να καθοδηγεί... που ξεχωρίζει στο πλήθος... που όταν μπαίνει σε ένα δωμάτιο όλοι στρέφουν το βλέμμα τους προς το μέρος του. Εκείνον που γνωρίζει *(Παύση)* την ανωτερότητά του.

Βέρα: Κάποιον σαν και σας;

Γκεβάρρα: Ακριβώς.

Βέρα: Και οι πολίτες σας;

Γκεβάρρα: Μεγάλο το βάρος της ελευθερίας. Κι εκείνοι τόσο αδύναμοι. Πως θα το σηκώσουν μόνοι τους; Αν και είμαι σίγουρος πως...

Βέρα: Ναι;

Γκεβάρρα: Απολαμβάνουν να εξουσιάζονται.

Βέρα: Πως; Διαφωνώ.

Γκεβάρρα: Με αμφισβητείς;

Βέρα: Απλά πιστεύω πως οι άνθρωποι-

Γκεβάρρα: Ας κάνουμε ένα πείραμα.

Βέρα: Τώρα;

Γκεβάρρα: Δεν θα μου το αρνηθείς.

Βέρα: Όπως θέλετε.

Γκεβάρρα: Θα σου πω εφτά ζεύγη λέξεων. Κι έπειτα εσύ θα τα θυμηθείς.

Βέρα: Και τι σχέση έχει αυτό με τη συζήτησή μας;

Γκεβάρρα: Θα δεις. Απλά απομνημόνευσε τα ζεύγη.

Βέρα: Αυτό είναι όλο;

Γκεβάρρα: Υπάρχει και αυτό. *(Του δείχνει ένα τηλεκοντρόλ πάνω στο γραφείο του.)*
Θα πατάω το κόκκινο κουμπί όταν κάνεις λάθος.

Βέρα: Και; Τι θα συμβεί;

Γκεβάρρα: Θα κάνω ηλεκτροσόκ σε μια κρατούμενη. Με κάθε λάθος θα αυξάνω και την τάση.

Βέρα: Μα αυτό είναι βασανιστήριο. Θα πονέσει. Μπορεί και να... πεθάνει...

Γκεβάρρα: Δεν θα χρειαστεί. Θα τα πας περίφημα.

Βέρα: Κι αν κάνω λάθος;

Γκεβάρρα: Μην ανησυχείς. Θα τα καταφέρεις.

Βέρα: Εγώ... ξέρετε...

Γκεβάρρα: Γράφε. *(Του δίνει χαρτί και στυλό.)* Πράσινο-ευαίσθητο. Κίτρινο-αιχμηρό.

Βέρα: Τι είναι αυτά;

Γκεβάρρα: Δεν τα γνωρίζεις;

Βέρα: Είναι από...

Γκεβάρρα: Περιμένω.

Βέρα: Ένα ποίημα σας.

Γκεβάρρα: Ο μυστικός χαρακτήρας των χρωμάτων. Από τη τελευταία μου ποιητική συλλογή. Είπες πως την έχεις διαβάσει.

Βέρα: Το πρώτο ποίημα.

Γκεβάρρα: Το θυμάσαι;

Βέρα: Δυστυχώς... Η μνήμη μου ξέρετε...

Γκεβάρρα: Συνέχισε να γράφεις. *(υπαγορεύει)* Γαλάζιο-υπερινητικό. Άσπρο-γόνιμο. Μαύρο-κυκλοθυμικό.

Βέρα: Λίγο πιο αργά.

Γκεβάρρα: Μαύρο-κυκλοθυμικό. Πορτοκαλί-οξύθυμο. Μωβ-ταπεινό. Όταν είσαι έτοιμος αρχίζουμε. *(Ο Γκεβάρρα καθαρίζει τα γυαλιά του και κοιτάζει τον Βέρα όσο εκείνος μελετάει. Σκύβει και παρατηρεί το αυτί του.)*

Γκεβάρρα: Φοράς σκουλαρίκι;

Βέρα: Όχι.

Γκεβάρρα: Αφού έχεις τρύπα.

Βέρα: Το έχω εκ γενετής.

Γκεβάρρα: Παράξενο. Για να δω καλύτερα. *(Καθαρίζει τα γυαλιά του.)*

Βέρα: Είμαι έτοιμος.

Γκεβάρρα: Τόσο γρήγορα; Είσαι σίγουρος;

Βέρα: Έτσι νομίζω...

Γκεβάρρα: Για να δούμε. Μαύρο;

Βέρα: Κυκλοθυμικό.

Γκεβάρρα: Σωστά. Άσπρο;

Βέρα: Οξύθυμο;

Γκεβάρρα: Λυπάμαι. *(Πατάει το κουμπί.)*

Βέρα: Γόνιμο!

Γκεβάρρα: Σωστά. Αλλά το πάτησα ήδη. Κίτρινο;

Βέρα: Τολμηρό;

Γκεβάρρα: Λάθος. *(Πατάει το κουμπί.)*

Βέρα: Θα προτιμούσα να σταματήσουμε.

Γκεβάρρα: Τόσο εύκολα τα παρατάς;

Βέρα: Δεν θέλω να πάθει κακό.

Γκεβάρρα: Δεν θα κάνεις άλλο λάθος. Είμαι σίγουρος.

Βέρα: Εντάξει...

Γκεβάρρα: Πράσινο;

Βέρα: Το θυμάμαι... Μισό λεπτό... Ευαίσθητο;

Γκεβάρρα: Ακριβώς. Μωβ;

Βέρα: Ταπεινό.

Γκεβάρρα: Ωραία. Πορτοκαλί;

Βέρα: Παράλογο; *(Ο Γκεβάρρα πατάει το κουμπί.)* Όχι και άλλο ηλεκτροσόκ. Σας παρακαλώ.

Γκεβάρρα: Λυπάμαι. Οι κανόνες του παιχνιδιού. Λοιπόν;

Βέρα: Δεν θυμάμαι.

Γκεβάρρα: Πες μου.

Βέρα: Μια βοήθεια;

Γκεβάρρα: Οξύθυμο ή οξυδερκές;

Βέρα: Οξύθυμο.

Γκεβάρρα: Μπράβο! Ένα έμεινε.

Βέρα: Δεν γίνεται να σταματήσουμε;

Γκεβάρρα: Μην τα παρατάς. Σχεδόν τελείωσες.

Βέρα: Μα η κρατούμενη...

Γκεβάρρα: Γαλάζιο;

Βέρα: Δεν ξέρω.

Γκεβάρρα: Μάντεψε.

Βέρα: Θα με βοηθήσετε;

Γκεβάρρα: Πάλι;

Βέρα: Σας παρακαλώ. Το πρώτο γράμμα έστω.

Γκεβάρρα: Ύψιλον. *(Ο Βέρα καθυστερεί να απαντήσει.)* Λοιπόν;

Βέρα: Δεν είμαι σίγουρος.

Γκεβάρρα: Προσπάθησε.

Βέρα: Κι αν κάνω λάθος;

Γκεβάρρα: Θα το βρεις.

Βέρα: Υπεριώδες; (Ο Γκεβάρρα πατάει το κουμπί.)

Γκεβάρρα: Σκέψου κάτι άλλο.

Βέρα: Ας σταματήσουμε. Δεν μπορώ άλλο.

Γκεβάρρα: Μην αγχώνεσαι. Θα είναι ήδη νεκρή. Έχεις κάνει ήδη τέσσερα λάθη.

Βέρα: Νεκρή;

Γκεβάρρα: Το τελευταίο ηλεκτροσόκ θα την έψησε για τα καλά.

Βέρα: Θεέ μου!

Γκεβάρρα: Μπορούσες να σταματήσεις.

Βέρα: Μα εσείς επιμένατε...

Γκεβάρρα: Δεν σε υποχρέωσα όμως.

Βέρα: Σκότωσα έναν άνθρωπο...

Γκεβάρρα: Συμβαίνουν αυτά.

Βέρα: Είστε σίγουρος; Πέθανε;

Γκεβάρρα: Απολύτως.

Βέρα: Πως μπόρεσα να συνεχίσω...

Γκεβάρρα: Υπάκουσες τυφλά στην εξουσία.

Βέρα: Μα γιατί; Πως ήμουν τόσο ανόητος;

Γκεβάρρα: Είναι η φύση σου. Ακολουθείς... Χωρίς να σε νοιάζει το που...

Βέρα: Είναι νεκρή... Είναι νεκρή... Πως μπόρεσα;

Γκεβάρρα: *(γελάει)* Ηρέμησε.

Βέρα: Είμαι ένα κτήνος...

Γκεβάρρα: Κανέναν δεν σκότωσες. Ήταν μια φάρσα. Ή μάλλον... ένα καλό μάθημα.

8.

(Ο Γκεβάρρα παθαίνει κρίση βήχα και παίρνει οξυγόνο. Μετά από λίγες εισπνοές συνέρχεται. Βγάζει τη μάσκα.)

Βέρα: Μην τη βγάζετε. Σας κάνει καλό.

Γκεβάρρα: Το ίδιο θα έλεγαν και οι γιατροί. Οι ανόητοι!

Βέρα: Τους αμφισβητείτε;

Γκεβάρρα: Φυσικά. Είμαι κι εγώ γιατρός. Το ανθρώπινο σώμα πρέπει να το φέρνεις στα όριά του. Αλλιώς γίνεται μαλθακό... εξαρτημένο...

Βέρα: Μα υποφέρετε.

Γκεβάρρα: Δεν θα χάσω την αξιοπρέπειά μου. Η εξάρτηση από φάρμακα και συσκευές είναι εξευτελισμός.

Βέρα: Και ο πόνος;

Γκεβάρρα: Γεννιόμαστε για να πονάμε. Είναι η φύση μας. Πρέπει να συμφιλιωθούμε μαζί του.

Βέρα: Εσείς; Έχετε συμφιλιωθεί;

Γκεβάρρα: Από παιδί. Γεννήθηκα ασθενικός.

Βέρα: Και με τον θάνατο;

Γκεβάρρα: Δεν είναι ώρα να μιλήσουμε για τον θάνατο.

Βέρα: Δεν τον μισείτε;

Γκεβάρρα: Μόνο το γήρας μισώ. Τη φθορά σώματος και μυαλού. Την καταραμένη μεταμόρφωση. Όταν γίνεσαι άλλος... ένα σιχαμερό κακέκτυπο... ένα άχρηστο ον που προσβάλλει τον πρότερο εαυτό σου.

Βέρα: Έτσι νιώθετε τώρα;

Γκεβάρρα: Το μίσος μου μεγαλώνει μέρα με τη μέρα.

Βέρα: Με σοκάρουν τα λόγια σας.

Γκεβάρρα: Είσαι νέος ακόμα. Δεν μπορείς να καταλάβεις.

Βέρα: Πρέπει να συμφιλιωθείτε με το γήρας.

Γκεβάρρα: Ποτέ! Καταραμένο να είναι! *(Πετάει το μαστούλι του μακριά. Ο Βέρα σηκώνεται για να το μαζέψει.)* Μην τολμήσεις!

Βέρα: Μα το χρειάζεστε.

Γκεβάρρα: Κάτσε κάτω. Τώρα. *(Ξαναπιάνει τον Γκεβάρρα κρίση βήχα. Δεν παίρνει οξυγόνο.)*

Βέρα: Είστε καλά; Βάλτε τη μάσκα... κινδυνεύει η ζωή σας.... βάλτε τη μάσκα... σας παρακαλώ...

(Σηκώνεται και βάζει τη μάσκα στο πρόσωπο του Γκεβάρρα. Εκείνος αφού παίρνει μερικές εισπνοές συνέχεται και τη βγάζει.)

Γκεβάρρα: Μπάσταρδε! Πως τόλμησες;

Βέρα: Είχατε πάθει κρίση.

Γκεβάρρα: Πήρες την άδειά μου;

Βέρα: Φοβήθηκα πως....

Γκεβάρρα: Θα πέθαινα;

Βέρα: Ανησύχησα.

Γκεβάρρα: Τίποτα δεν θα πάθαινα! Αιούς; Τίποτα!

Βέρα: Ηρεμήστε. Στην κατάσταση σας δεν πρέπει να-

Γκεβάρρα: Σιάσε πια! Δεν σε αντέχω! Ανησύχησες. Για μια κρίση βήχα; Είναι δυνατόν; Ξέρεις τι έχω περάσει στη ζωή μου; Ξέρεις; Συνθήκες που θα σε έκαναν να βάλεις τα κλάματα.

Βέρα: Δεν αμφιβállω.

Γκεβάρρα: Ανόητε! Δεν έχεις ιδέα. Οι λέξεις είναι τόσο... τόσο... αδύναμες... ανίκανες... να περιγράψουν όσα βίωσα.

Βέρα: Αναφέρεστε στην εξαφάνισή σας; Δεν έχετε μιλήσει ποτέ για εκείνη την περίοδο.

Γκεβάρρα: Δεν υπάρχει λόγος.

Βέρα: Υπάρχουν τόσες φήμες.

Γκεβάρρα: Που λένε;

Βέρα: Ότι μείνατε για δύο χρόνια στη ζούγκλα.

Γκεβάρρα: Μακάρι να ήμουν εκεί. Τα άγρια ζώα δεν σε απογοητεύουν. Πάντα κάνουν αυτό που περιμένεις. Αυτό που προστάζει η φύση τους.

Βέρα: Μα γιατί στη ζούγκλα;

Γκεβάρρα: Ήμουν καταζητούμενος. Με εντολές να συλληφθώ... νεκρός. Δεν είχα επιλογές.

Βέρα: Και πως επιβιώσατε;

Γκεβάρρα: Εκπαίδευσα το μυαλό μου να αντέχει τις κακουχίες.

Βέρα: Έτσι απλά;

Γκεβάρρα: Έχω ισχυρή θέληση.

Βέρα: Και η καθημερινότητα σας;

Γκεβάρρα: Με ένοιαζε μονάχα η επιβίωση. Να βρω τροφή, νερό, καταφύγιο. Η κάθε στιγμή ήταν ξεχωριστή. Δεν μπορούσες να χαλαρώσεις. Αν αφηνόσουν... σε κατασπάραζαν τα θηρία. Το σώμα και το μυαλό μου ήταν συνεχώς σε εγρήγορση. Μια τέτοια κατάσταση σε κάνει υπεράνθρωπο... σε φέρνει σε έκσταση... Θα μπορούσα να μείνω για πάντα στη ζούγκλα. Όμως εκείνη μου θύμιζε το χρέος μου.

Βέρα: Ποια εννοείται;

Γκεβάρρα: Η Βαλεντίνα, το άγριο κορίτσι.

Βέρα: Μιλάτε για...

Γκεβάρρα: Την κόρη μου.

Βέρα: Δεν καταλαβαίνω.

Γκεβάρρα: Τη βρήκα στη ζούγκλα. Δεν ήξερε τη γλώσσα. Ούτε τη συμπεριφορά μας. Πηδούσε από κλαδί σε κλαδί, γρύλιζε και έτρωγε καρπούς. Όμως στα μάτια της μπορούσα να δω έναν άνθρωπο. Μου θύμιζε τη Νότια Αμερική. Έτσι την είχαν καταντήσει οι Ηνωμένες Πολιτείες. Ήταν χρέος μου να βοηθήσω και τις δυο. Έπρεπε να επιστρέψω και να συνεχίσω τον αγώνα μου. Με τη Βαλεντίνα μαζί μου.

Βέρα: Και τι απέγινε το κορίτσι;

Γκεβάρρα: Την υιοθέτησα. Όσο η επανάσταση θριάμβευε, η Βαλεντίνα μάθαινε να ζει σαν φυσιολογικό κορίτσι. Κατάφερε να φάει με πιρούνι και να πει τις πρώτες της λέξεις. Την άκουσα να με λέει «πατέρα»...

Βέρα: Πατέρα... Και τελικά;

Γκεβάρρα: Πέθανε. *(Ανάβει το κόκκινο φως)*

9.

Βέρα: Λυπάμαι για την απώλειά σας.

Γκεβάρρα: Διάλειμμα. *(Του δείχνει το κόκκινο φως και έπειτα παίρνει τηλέφωνο.)*
'Ελα Χοσέ. Τελείωσε; Κατάρρα! Πως; Δεν θέλω να της μιλήσω... Ούτε της κόρης μου.... Κακώς... Το ήξεραν πως θα συμβεί... Δεν θα της μιλήσω!
(Κλείνει το τηλέφωνο απότομα.)

Βέρα: Η οικογένειά σας;

Γκεβάρρα: Ναι.

Βέρα: Πρέπει να τους μιλήσετε.

Γκεβάρρα: Όχι τώρα.

Βέρα: Έχασαν γιο, θείο και αδερφό.

Γκεβάρρα: Οφείλουν να καταλάβουν.

Βέρα: Φοβάστε;

Γκεβάρρα: *(Του ρίχνει το κρασί που έχει μείνει στο ποτήρι του.)* Να μην το ξαναπείς αυτό! Ακούς; Ποτέ!

Βέρα: Συγνώμη.

Γκεβάρρα: Πρόσεχε νεαρέ! Πρόσεχε!

Βέρα: Παραφέρθηκα... Συγνώμη...

Γκεβάρρα: Καλώς.

Βέρα: Πρέπει να βρω ένα πουκάμισο. Δεν πρέπει να με δουν έτσι.

Γκεβάρρα: Μοιάζει με αίμα...

Βέρα: Ναι.

Γκεβάρρα: Θα νομίζουν πως σε χτύπησα.

Βέρα: Να ζητήσω ένα πουκάμισο από το συνεργείο; Προλαβαίνω;

Γκεβάρρα: Στο είπα και πριν. Δεν μπαίνει και βγαίνει κανείς. Μέχρι να τελειώσει το σόου. Πάρε να σκουπιστείς.

(Ο Γκεβάρρα του δίνει μια πετσέτα από το δίσκο που βρισκόταν το γεύμα του. Ο Βέρα σκουπίζει το πρόσωπό του.)

Βέρα: Από τι πέθανε το κορίτσι;

Γκεβάρρα: Σταμάτησε να τρώει. Κάποια αρρώστια του μυαλού.

Βέρα: Τρομερό.

Γκεβάρρα: Φοβόταν. Πως δεν θα μπορούσε να καταπιεί.

Βέρα: Και δεν έτρωγε τίποτα;

Γκεβάρρα: Μόνο κρουασάν.

Βέρα: Πως είναι δυνατό;

Γκεβάρρα: Το μυαλό της... Ήταν άρρωστο...

Βέρα: Θέλετε να μιλήσουμε για το κορίτσι; Μετά το διάλειμμα;

Γκεβάρρα: Όχι.

Βέρα: Όπως επιθυμείτε.

Γκεβάρρα: Εσύ; Τι φοβάσαι;

Βέρα: Το θάνατο... Όπως όλοι...

Γκεβάρρα: Τι άλλο;

Βέρα: Όταν ήμουν μικρός... ενώ περπατούσα... έσκυβα και έπιανα το έδαφος.

Γκεβάρρα: Γιατί;

Βέρα: Για να ξορκίσω το Γελαστό Παιδί.

Γκεβάρρα: Ποιο;

Βέρα: Το Γελαστό Παιδί. Μια επινόηση του μυαλού μου.

Γκεβάρρα: Πες μου για αυτό.

Βέρα: Ένα αγόρι. Δυο χρόνια μεγαλύτερο από μένα. Ήταν Γερμανός... ή μάλλον... Αμερικανός. Είχε ξανθά μαλλιά και γαλάζια μάτια. Αυτό μου είχε πάρει τον πατέρα μου. Ήταν σατανικό. Έπαιρνε τους πατεράδες όλων των παιδιών του κόσμου.

Γκεβάρρα: Σου στοίχησε; Που μεγάλωσες χωρίς πατέρα;

Βέρα: Ναι... Όμως το ξεπέρασα.

Γκεβάρρα: Το Γελαστό Παιδί...

Βέρα: Παιδικές φαντασιώσεις.

Γκεβάρρα: Και το κόλπο; Έπιανε; Το έδιωχνες;

Βέρα: Ναι. Όμως τα άλλα παιδιά με χτυπούσαν. Με θεωρούσαν τρελό.

Γκεβάρρα: Ήσουν αδύναμος.

Βέρα: Μπορεί...

Γκεβάρρα: Πέτα την πετσέτα.

(Ο Βέρα πετάει την πετσέτα σε ένα καλάθι σκουπιδιών στην άκρη του δωματίου. Καθώς επιστρέφει σκύβει ενστικτωδώς και αγγίζει το πάτωμα.)

Γκεβάρρα: Είχες δίκιο πριν... Όλοι φοβόμαστε κάποιες φορές...

Βέρα: Ακόμα κι εσείς;

Γκεβάρρα: Κι εγώ... Όπως τώρα...

Βέρα: Και τι φοβάστε;

Γκεβάρρα: Να πω την αλήθεια.

Βέρα: Ποια αλήθεια;

Γκεβάρρα: Πως δεν είμαι ο Γκεβάρρα...

Βέρα: Αλλά ποιος;

Γκεβάρρα: Ένας σωσίας.

Βέρρα: Θα αστειεύεστε. (Ο Γκεβάρρα παραμένει σιωπηλός.) Είναι κάποια νέα δοκιμασία;

Γκεβάρρα: Η μεγαλύτερη.

Βέρρα: Δεν σας καταλαβαίνω.

Γκεβάρρα: Πορτοκαλί. Ετοιμάσου.

Βέρρα: (Μονολογεί καθώς κάθεται.) Σωσίας... Λες; Μπα. Αποκλείεται.

10.

(Ο Γκεβάρρα σηκώνεται. Κάτι ψάχνει στο γραφείο του. Δεν μπορεί να το βρει. Θυμωμένος βρίζει και πετάει διάφορα πράγματα στο πάτωμα.)

Βέρα: *(στο κοινο)* Και πάλι κοντά σας από το γραφείο του Προέδρου.

Γκεβάρρα: Που είναι το γαμημένο;

Βέρα: Τι ψάχνετε;

Γκεβάρρα: Το ημερολόγιό μου.

Βέρα: Τι το χρειάζεστε;

Γκεβάρρα: Ξέχασα...

Βέρα: Κάποιο ραντεβού; *(Ο Γκεβάρρα γνέφει αρνητικά.)* Αλλά;

Γκεβάρρα: *(διστάζει)* Τι μέρα είναι σήμερα;

Βέρα: Δεν θυμάστε;

Γκεβάρρα: Κάποιες φορές σταματάει το μυαλό μου. Τα καταραμένα γηρατειά.

Βέρα: Η μνήμη σας είναι εξαιρετική. Θυμάστε εκπληκτικές λεπτομέρειες.

Γκεβάρρα: Δεν μου απάντησες;

Βέρα: Παρασκευή 15 Απριλίου. Θα είχαμε Μεγάλη Παρασκευή.

Γκεβάρρα: Είσαι πιστός;

Βέρα: Όχι... Απλά διάβασα ένα άρθρο για τις θρησκευτικές εορτές-

Γκεβάρρα: Ηρέμησε. Δεν θα σε τιμωρήσω.

Βέρα: Έχετε καταργήσει τις θρησκείες.

Γκεβάρρα: Δεν είναι παράνομο να πιστεύεις. Αν και το θεωρώ προσβολή προς την ανθρωπότητα και τον εαυτό σου.

Βέρα: Είστε βέβαιος για την ανυπαρξία του Θεού;

Γκεβάρρα: Όχι.

Βέρα: Τότε γιατί όλες αυτές οι διώξεις;

Γκεβάρρα: Επειδή είμαι βέβαιος για την απουσία του.

Βέρα: Και που βρίσκεται;

Γκεβάρρα: Δεν ξέρω. Ίσως σε άλλο χωροχρόνο. Μπορεί να έχει ξεχάσει ακόμα και την ύπαρξη μας.

Βέρα: Μα τότε θα πρέπει να τον βρούμε.

Γκεβάρρα: Εκτός αν (Παύση) έχει πεθάνει.

Βέρα: Ο Θεός; Τρομερό!

Γκεβάρρα: Γιατί όχι; Από που προκύπτει ότι είναι αθάνατος;

Βέρα: Έτσι πιστεύουν οι περισσότεροι.

Γκεβάρρα: Εσύ;

Βέρα: Δεν ξέρω...

Γκεβάρρα: Φοβάσαι να απαντήσεις;

Βέρα: Μα είστε σίγουρος για την απουσία του;

Γκεβάρρα: Τον βλέπεις πουθενά; Δεν νομίζω να έχει παρέμβει τους τελευταίους αιώνες. Που ήταν στον Δεύτερο Παγκόσμιο; Ή στις γενοκτονίες των λαών της Αμερικής;

Βέρα: (μονολογεί) Ή στη γενοκτονία των Ισπανών και των Πορτογάλων...

Γκεβάρρα: (Αγνοεί το σχόλιο.) Μας δημιούργησε και έπειτα μας παράτησε.

Βέρα: Αν υπάρχει, δεν είναι παράλογο να τον λατρεύουμε. Κι ας είναι απών.

Γκεβάρρα: Ανοησίες. Ένας απών θεός είναι άχρηστος. Η λατρεία του δεν έχει νόημα.

Βέρα: Η ανθρωπότητα έχει ανάγκη την πίστη σε μια ανώτερη δύναμη.

Γκεβάρρα: Ας πιστέψει τότε στον ίδιο τον άνθρωπο.

Βέρα: Μα εμείς δεν είμαστε θεοί.

Γκεβάρρα: Είστε σίγουρος;

Βέρα: Γεννιόμαστε θνητοί.

Γκεβάρρα: Με την προοπτική να γίνουμε θεοί.

Βέρα: Με ποιο τρόπο;

Γκεβάρρα: Μέσα από τις πράξεις μας.

Βέρα: Ο καθένας μας;

Γκεβάρρα: Όλοι έχουν ίχνη από το θείο μέσα τους. Όμως ελάχιστοι το γνωρίζουν. Ακόμα λιγότεροι έχουν την τόλμη να παλέψουν για να καλύψουν το κενό που άφησε εκείνος.

Βέρα: Όπως;

Γκεβάρρα: Εγώ.

Βέρα: Εσείς;

Γκεβάρρα: Ποιος άλλος θα μπορούσε να σηκώσει το βάρος;

Βέρα: Ισχυρίζεστε δηλαδή ότι είστε...

Γκεβάρρα: Θεός. *(Τον πιάνει κρίση βήχα.)*

Βέρα: Είστε καλά;

Γκεβάρρα: Θεός, κύριε Βέρα. Θεός.

Βέρα: Τι είδους θεός;

Γκεβάρρα: Τιμωρός. Ποιος σύντριψε τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον καπιταλισμό; Ποιος έβαλε την Ευρώπη στο περιθώριο; Ποιος σύνθλιψε τους Ισπανούς;

Βέρα: Εσείς...

Γκεβάρρα: Δεν είμαι όμως μονάχα τιμωρός.

Βέρα: Αλλά;

Γκεβάρρα: Δημιουργός. Εγώ δεν άλλαξα τον κόσμο; Εγώ δεν ανέστησα την Αμερική; Εγώ δεν πρόσφερα μια καλύτερη ζωή σε εκατομμύρια ανθρώπους;

Βέρα: Εσείς.

Γκεβάρρα: Σκύψε λοιπόν και λάτρεψέ με.

Βέρα: Πως;

Γκεβάρρα: Σκύψε, είπα. Και φίλησε τα πόδια μου. *(Ο Γκεβάρρα σηκώνεται με δυσκολία. Στηρίζεται στο μπαστούνι.)* Είμαι ο Κύριος σου και Θεός σου.

Βέρα: Εγώ... ξέρετε...

Γκεβάρρα: Σε ονομάζω εκπρόσωπο της ανθρωπότητας. Σκύψε και λάτρεψέ με όπως μου αρμόζει. Όπως θα έκαναν όσοι μας παρακολουθούν. *(Ο Βέρα διστάζει.)* Ο Θεός σου είναι απών. Εγώ όμως είμαι παρών. Έχω πάρει τη θέση του.

Βέρα: Δεν είναι σωστό.

Γκεβάρρα: Λατρέψτε με είπα. Είμαι ο Θεός σου. Το ξέρω πως το θέλεις κι εσύ. Το έχεις ανάγκη. *(Ο Βέρα γονατίζει.)* Και τώρα προσευχήσου.

Βέρα: Δεν ξέρω πως...

Γκεβάρρα: Προσευχήσου είπα.

Βέρα: Κύριε Παντοδύναμε...

Γκεβάρρα: Πολύ καλά.

Βέρα: Εσύ που εξουσιάζεις τις θάλασσες, τους ουρανούς και τη γη...

Γκεβάρρα: Συνέχισε.

Βέρα: Και σύντριψες τους εχθρούς σου... τους εχθρούς όλης της ανθρωπότητας...

Γκεβάρρα: Μπράβο.

Βέρα: Που κάλυψες το κενό του Δημιουργού μας...

Γκεβάρρα: Σκάσε! Μην ξανακούνσω για Αυτόν.

Βέρα: Συγνώμη.

Γκεβάρρα: Συνέχισε.

Βέρα: Υπέρτατε Κύριε. Ευλογημένο το όνομά σου και μακάριοι οι πιστοί σου. Προστάτευσέ μας από τους εχθρούς και τους εαυτούς μας...

Γκεβάρρα: Γιατί σταμάτησες;

Βέρα: Δεν μπορώ άλλο...

Γκεβάρρα: Πρέπει να τελειώσεις.

Βέρα: Τον Κύριο υμνείτε άνδρες, γυναίκες και παιδιά... Δοξασμένα τα έργα αυτού... Αμήν.

11.

(Ο Βέρα παραμένει σκυφτός. Ο Γκεβάρα ανάβει ένα πούρο, καπνίζει και τον παρατηρεί.)

Γκεβάρα: Μπορείς να σηκωθείς. (Ο Βέρα σηκώνεται.) Σε ονομάζω Χάιμε, ο Πρωτόκλητος.

Βέρα: Είστε ικανοποιημένος τώρα;

Γκεβάρα: Αρκετά.

Βέρα: Πως είναι η αίσθηση της θεϊκής εξουσίας;

Γκεβάρα: Διεγερτική. (Παύση) Έχω στύση μετά από καιρό. (Χαϊδεύει τον Βέρα στο μάγουλο.) Η εξουσία σε μεταμορφώνει. Γυρνάς στη ζωική κατάσταση. (Ξεσπάει σε γέλια.)

Βέρα: Γιατί γελάτε;

Γκεβάρα: Μα είναι τόσο αστεία.

Βέρα: Ποια;

Γκεβάρα: Η ανθρώπινη κοινωνία.

Βέρα: Γιατί;

Γκεβάρα: Γνωρίζεις το κοινωνικό συμβόλαιο;

Βέρα: Όπως όλοι. Το μάθαμε στο σχολείο.

Γκεβάρα: Γιατί δημιουργήθηκε η πρώτη κοινωνία;

Βέρα: Για να αποφύγουμε τη φυσική κατάσταση. Τον πόλεμο όλων εναντίων όλων.

Γκεβάρα: Και πως τα καταφέραμε;

Βέρα: Παραχωρήσαμε τις ελευθερίες μας σε ένα πρόσωπο.

Γκεβάρα: Που ονομάσαμε;

Βέρα: Ηγεμόνα.

Γκεβάρρα: Με χρέος;

Βέρρα: Να μας προστατεύει.

Γκεβάρρα: Δεν καταλαβαίνεις λοιπόν την ειρωνεία;

Βέρρα: Όχι.

Γκεβάρρα: Με απογοητεύεις.

Βέρρα: Λυπάμαι.

Γκεβάρρα: Η εξουσία διαφθείρει. Φέρνει στην επιφάνεια τη ζώδη πλευρά του ατόμου. Μας κάνει να επιζητάμε ηδονές... να απολαμβάνουμε την καταπίεση των άλλων. Οπότε;

Βέρρα: Υπογράφουμε το κοινωνικό συμβόλαιο για να ξεφύγουμε από τη φύση μας. Και εκείνη... κυριεύει τους ηγεμόνες μας.

Γκεβάρρα: Δεν είναι αστείο;

Βέρρα: Τραγικό θα έλεγα. Ωστόσο...

Γκεβάρρα: Συνέχισε.

Βέρρα: Δεν είναι δικαιολογία.

Γκεβάρρα: Για ποιο πράγμα;

Βέρρα: Για τις πράξεις των τυράννων.

Γκεβάρρα: Τις δικές μου για παράδειγμα;

Βέρρα: Ναι...

Γκεβάρρα: Όπως;

Βέρρα: Τα βασανιστήρια. Τις εκτελέσεις. Τις γενοκτονίες.

Γκεβάρρα: Τα πειράματα σε παιδιά. Τους ομαδικούς βιασμούς γυναικών. Μεγάλη η λίστα. Μην σπαταλάμε τηλεοπτικό χρόνο σε λέξεις.

Βέρα: Οι λέξεις... τόσο... τόσο... αδύναμες... ανίκανες... να περιγράψουν όσα κάποιοι βίωσαν.

Γκεβάρα: Δεν είμαι διάβολος, κύριε Βέρα.

Βέρα: Είστε σίγουρος;

Γκεβάρα: Υπήρξα σύμβολο ελπίδας για τους λαούς του κόσμου.

Βέρα: Και ο διάβολος υπήρξε ο λαμπρότερος άγγελος του Κυρίου.

Γκεβάρα: Σταμάτα να μιλάς για αυτόν.

Βέρα: Σας ενοχλεί η ταύτιση;

Γκεβάρα: Θα τα κατάφερνες καλύτερα;

Βέρα: Δεν θα προκαλούσα τόσο πόνο.

Γκεβάρα: Θα ήσουν χειρότερος από μένα. Θα έκανες κάθε νοσηρή πράξη.

Βέρα: Αποκλείεται.

Γκεβάρα: *(Απευθύνεται στους τηλεθεατές-κοινό.)* Κι εσείς το ίδιο θα κάνατε. Το ξέρετε καλά. Δεν είστε άξιοι να με κρίνετε. Δειλοί! Εγώ θυσιάστηκα για χάρη σας. Ανέλαβα το ασήκωτο βάρος της εξουσίας και πλήρωσα το τίμημα. Μεταμορφώθηκα... Έγινα κτήνος...

Βέρα: Το παραδέχεστε λοιπόν;

Γκεβάρα: Μην δίνεις σημασία. Λόγια της στιγμής.

Βέρα: Η συνείδησή σας.

Γκεβάρα: Πιστεύεις πως πρέπει να τιμωρηθώ;

Βέρα: Εσείς; Το πιστεύετε;

Γκεβάρα: Εμπρός. Τιμώρησε με. Μπροστά σε όλη την ανθρωπότητα.

Βέρα: Δεν μπορώ. Δεν είμαι τιμωρός.

(Ο Γκεβάρα σηκώνεται, ανοίγει ένα συρτάρι και βρίσκει ένα λουρί. Το φοράει στο λαιμό του και το δίνει στον Βέρα.)

Γκεβάρρα: Δικό σου.

Βέρα: Μα τι κάνετε;

Γκεβάρρα: Πάρε το.

Βέρα: Δεν μπορώ.

Γκεβάρρα: Θα έχεις υποταγμένο τον ισχυρότερο άνδρα της ιστορίας. Τον ίδιο τον θεό.

Βέρα: Βγάλτε το! Σας παρακαλώ!

Γκεβάρρα: Μην είσαι δειλός!

Βέρα: Χαλάτε την εικόνα σας... την υστεροφημία σας.

Γκεβάρρα: Μην τους απογοητεύσεις.

Βέρα: Δεν πρόκειται να το πάρω.

Γκεβάρρα: Ξέρεις πόσο σε ζηλεύουν; Και τι δεν θα έδιναν να είναι στη θέση σου.

Βέρα: Όχι.

Γκεβάρρα: Άκουσε τις φωνές τους. «Τράβα τον. Ταπείνωσέ τον.». Ουρλιάζουν μπροστά στις οθόνες τους.

Βέρα: Δεν πρέπει.

Γκεβάρρα: Δεν μπορείς να αντισταθείς στη θέλησή τους. Είναι τόσο ισχυρή.

Βέρα: Δεν πρέπει...

Γκεβάρρα: Το ποθείς. Φαίνεται στο βλέμμα σου.

Βέρα: Εγώ...

Γκεβάρρα: Σήκωσε το χέρι σου και είμαι δικός σου.

(Ο Γκεβάρρα παίρνει το χέρι του Βέρα και το βάζει στον λαιμό του. Εκείνος χαϊδεύει το λουρί. Αρπάζει το σχονί με μια απότομη κίνηση.)

Βέρα: Είδες; Δεν ήταν δύσκολο.

Γκεβάρα: Και τώρα;

Βέρα: Εσύ είσαι ο ισχυρός. Εγώ ακολουθώ.

(Ο Βέρα τραβάει το σχοινί. Ο Γκεβάρα πέφτει στο πάτωμα. Ο Βέρα πάει να τον βοηθήσει αλλά το μετανιώνει. Κάνει μερικά βήματα μπροστά. Ο Γκεβάρα τον ακολουθεί με δυσκολία στα τέσσερα. Ο Βέρα χαμογελάει. Κάνει ακόμα λίγα βήματα. Σταματάει. Κοιτάει το χέρι που κρατάει το σχοινί.)

Βέρα: Μα τι κάνω; Θεέ μου. *(Αφήνει το σχοινί να πέσει κάτω. Ελευθερώνει τον Γκεβάρα και τον βοηθάει να κάτσει.)*

Γκεβάρα: *(Τον πιάνει κρίση βήχα. Μιλάει με δυσκολία.)* Η εξουσία σε αλλάζει... σε τέρας... *(Ανάβει το κόκκινο φως.)*

Γκεβάρρα: Διάλειμμα...

(Ο Βέρα παίρνει στα χέρια του το λουρί. Το φοράει και κοιτάζει τον εαυτό του στον καθρέπτη. Το βγάζει και έπειτα το δίνει στον Γκεβάρρα. Ωστόσο εκείνος αρνείται να το πάρει.)

Βέρα: Φυλάζτε το. Σας παρακαλώ.

Γκεβάρρα: Μην μιλάς.

Βέρα: Το ξέρω... Φέρθηκα απάισια.

Γκεβάρρα: Θέλω να σκεφτώ.

Βέρα: Συγγνώμη...

Γκεβάρρα: Μην με ενοχλήσεις μέχρι να τελειώσει το διάλειμμα.

(Ο Γκεβάρρα βάζει ένα πούρο στο στόμα του χωρίς να το ανάψει. Είναι σκεπτικός. Ο Βέρα απομακρύνεται. Βγάζει από την τσέπη του ένα δημοσιογραφικό μαγνητόφωνο.)

Βέρα: Ερνέστο Γκεβάρρα. Τσε Γκεβάρρα. Με έχεις μπερδέψει. Τι είσαι τελικά; Άγγελος ή Δαίμονας; Σωτήρας ή Χασάπης; Δεν μπορώ να καταλάβω. Ίσως είσαι απλά ένας άνθρωπος... Ιδιαίτερος... ξεχωριστός... Όμως και πάλι... άνθρωπος... Όπως όλοι μας ακροβατείς μεταξύ σκότους και φωτός. Μόνο που τα δικά σου βήματα είναι γρήγορα... θαρραλέα... Διασχίζεις χιλιόμετρα ενώ εμείς κάνουμε φοβισμένοι λίγα μέτρα. Σήμερα νιώθω πως κάνω κι εγώ ένα βήμα. Στέκομαι ίσος προς ίσος μπροστά σου. Σε βοηθάω να βγάλεις προς τα έξω την αλήθεια... τη δική σου αλήθεια... Πριν λίγα χρόνια, παιδί ακόμα, σε χάζευα με τις ώρες στην τηλεόραση. Σε φοβόμουν... σε θαύμαζα... Σκεφτόμουν πως ήμουν γιος σου. Πως τρώγαμε πιτάκια με μοσχάρι ενώ περπατούσαμε στο πάρκο... πως βλέπαμε μαζί από τα επίσημα την Κόλο Κόλο να κερδίζει το Κόπα Λιμπερταδόρες... πως με κλείδωνες στο δωμάτιο, χωρίς φαγητό και τηλεόραση, για τους κακούς βαθμούς μου στα μαθηματικά... Άλλοτε πάλι πως έβγαζες τη ζώνη σου... και τρώμαζες τα μεγαλύτερα παιδιά που με χτυπούσαν... Ακόμα και το Γελαστό Παιδί σε φοβόταν... Ποτέ δεν θα τολμούσε να σε πάρει... Τι θα γίνει άραγε στο τέλος του σόου; Θα με σκοτώσεις; Θα με συγχαρείς; Θα αδιαφορήσεις; Ποιος ξέρει; Κάθε στιγμή ανοίγονται μπροστά μας δεκάδες παράλληλες πόρτες. Η κάθε μία βγάζει και κάπου άλλου. Όπου περιμένουν δεκάδες άλλες πόρτες. Κι εμείς επιλέγουμε μία. Και μένουμε πάντα με το ερώτημα... Κι αν; Αν δεν είχε πεθάνει ο πατέρας μου; Αν είχα αρνηθεί τη συνέντευξη; Αν είχες πεθάνει στη

Βολιβία; Αν αποφάσιζες να αφιερωθείς στην ιατρική; Αν δεν είχες δει τη Βαλεντίνα εκείνη τη μέρα στη ζούγκλα; Αν είχες συγχωρέσει τους Ισπανούς; Αν δεν σκότωνες τον Χεσούς Γκεβάρα; Αν τραυματιζόταν ο Χάιμε Βέρα πριν τον δεις να παίζει; Αν ήσουν πατέρας μου; Αν... αν... αν... *(Κλείνει το μαγνητόφωνο.)* Ψυχραιμία Χάιμε. Θα τα καταφέρεις.

(Ανάβει το πορτοκαλί φως.)

Γκεβάρα: Έλα! Αρχίζει.

(Ο Βέρα φυλάει το μαγνητόφωνο και πλησιάζει τον Γκεβάρα.)

13.

Βέρα: (στο κοινό) Καλώς ήρθατε και πάλι. Σας ζητώ συγνώμη για ότι είδατε πριν. Ξέρετε... δεν είναι μια απλή τηλεοπτική εκπομπή. Είναι ζωή. Πραγματική ζωή. (Δίνει το λουρί στον Γκεβάρρα.) Θα το φυλάξετε τώρα;

Γκεβάρρα: Ένα λουρί είναι.

Βέρα: Είναι επικίνδυνο.

Γκεβάρρα: Οι άνθρωποι είναι επικίνδυνοι. Όχι τα πράγματα.

Βέρα: Κρύψτε το. Σας παρακαλώ. Δεν μπορώ να το βλέπω.

Γκεβάρρα: Ούτε δύο λεπτά δεν άντεξες.

Βέρα: Μίσησα τον εαυτό μου.

Γκεβάρρα: Σου άρεσε όμως.

Βέρα: Μπορώ να έχω ένα πούρο;

Γκεβάρρα: Παραδέξου το!

Βέρα: Ήταν κάποιος άλλος.

Γκεβάρρα: Του άρεσε;

Βέρα: Πολύ... Δεν ήμουν όμως εγώ.

Γκεβάρρα: Εσύ ήσουν.

Βέρα: Συγνώμη.

Γκεβάρρα: Πως ένιωσες;

Βέρα: Ήμουν σε...

Γκεβάρρα: Έκσταση;

Βέρα: (γνέφει καταφατικά) Θα με τιμωρήσετε;

Γκεβάρρα: Δεν χρειάζεται.

Βέρα: Μου αξίζει. Φέρθηκα σαν κτήνος.

Γκεβάρρα: Με εντυπωσίασες. Κανείς δεν θα τολμούσε. Ούτε τα ίδια μου τα παιδιά.

Βέρα: Μπορώ να έχω ένα πούρο;

Γκεβάρρα: Όχι.

Βέρα: Το έχω ανάγκη.

Γκεβάρρα: Σιχαίνομαι τους τρακαδόρους.

Βέρα: Μα πριν μου προσφέρατε.

Γκεβάρρα: Στο έδωσα. Δεν μου το ζήτησες.

Βέρα: Πως μπόρεσα; Να φερθώ στον Ερνέστο Γκεβάρρα σαν να ήταν σκύλος...

Γκεβάρρα: Θα του άξιζε.

Βέρα: Πως είπατε;

Γκεβάρρα: Ο Γκεβάρρα ήταν ένα κοπρόσκυλο.

Βέρα: Δεν σας καταλαβαίνω.

Γκεβάρρα: Ξέρεις ποιο ήταν το μόνο του προσόν;

Βέρα: Ποιο;

Γκεβάρρα: Ότι ήταν γοητευτικός.

Βέρα: Ακόμα είστε.

Γκεβάρρα: Επιβλητικός. Από τα αρσενικά που επιβάλλονται στα άλλα με την παρουσία τους. Γεννημένος αρχηγός της αγέλης.

Βέρα: Γιατί μιλάτε έτσι;

Γκεβάρρα: Έκανε τόσες χαζομάρες. Και όλες προξενούσαν τον θαυμασμό.

Βέρα: Όπως;

Γκεβάρρα: Η θεραπεία των λεπρών.

Βέρα: Μα είστε γιατρός...

Γκεβάρρα: Τους έπλενε. Απλά τους έπλενε για να τους γιατρέψει. Νόμιζε πως ήταν... ο Χριστός.

Βέρα: Δεν φοβηθήκατε μην κολλήσετε;

Γκεβάρρα: Ερνέστο Γκεβάρρα. Τσε Γκεβάρρα. Ανάθεμά σε!

Βέρα: Γιατί καταριέστε τον εαυτό σας;

Γκεβάρρα: Σκασμός. Θα σε σκοτώσω αν μας ταυτίσεις ξανά. Ο Γκεβάρρα ήταν ένας αποτυχημένος. Δεν θα μπορούσε να κάνει όσα έκανα.

Βέρα: Είστε καλά;

Γκεβάρρα: Ποια πράξη μου θαυμάζεις περισσότερο;

Βέρα: Είναι πολλές...

Γκεβάρρα: Πρέπει να διαλέξεις.

Βέρα: Θα σας φανεί παράξενο...

Γκεβάρρα: Πες μου.

Βέρα: *(διστακτικά)* Την αποτυχημένη απόπειρα επανάστασης στη Βολιβία.

Γκεβάρρα: *(έξαλλος)* Καταραμένε! Τη Βολιβία... τη Βολιβία... Η Βολιβία ήταν μια καταστροφή. Το καθετί πριν τη Βολιβία ήταν ασήμαντο... μηδαμινό. Ξέρεις γιατί; Επειδή ο Γκεβάρρα σας ήταν ένας ανόητος... Τόσο ανόητος που...

Βέρα: Που;

Γκεβάρρα: Πέθανε. *(Τον πιάνει κρίση βήχα.)*

Βέρα: Είστε καλά; Κάντε εισπνοές. Σας παρακαλώ. *(Ο Γκεβάρρα κάνει εισπνοές)*

Γκεβάρρα: Πέθανε κύριε Βέρα. Πέθανε.

Βέρα: Ηρεμήστε.

Γκεβάρρα: Τον έπιασαν οι Βολιβιανοί. Έπειτα τον οδήγησαν σε ένα σχολείο. Αιχμάλωτος όλο το βράδυ. Και το πρωί... τον σκότωσαν.

Βέρα: Χρειάζεστε ξεκούραση.

Γκεβάρρα: Υπάρχουν φωτογραφίες. Ο Γκεβάρρα νεκρός ανάμεσα στους Βολιβιανούς στρατιώτες.

Βέρα: Μήπως πρέπει να διακόψουμε;

Γκεβάρρα: (στους τηλεθεατές-κοινό) Αυτός ήταν ο ήρωας σας. Τον σκότωσαν ανόητοι Βολιβιανοί χωροφύλακες. Τι ντροπιαστικός θάνατος! Το ακούτε; Πέθανε. Στη Βολιβία.

Βέρα: Ησυχάστε Πρόεδρε Γκεβάρρα. Δεν πεθάνατε. Είστε εδώ... μπροστά μας. Ακμαίος και-

Γκεβάρρα: Σκάσε! Δεν είμαι ο Γκεβάρρα.

Βέρα: Και ποιος είστε;

Γκεβάρρα: Σου είπα και πριν. Ένας σωσίας.

Βέρα: Αποκλείεται.

Γκεβάρρα: Με λένε Ραμόν...

Βέρα: Είναι κάποια δοκιμασία;

Γκεβάρρα: Ραμόν Νούνιεζ. Γεννήθηκα στην Ουρουγουάη. Στην πόλη Σαν Χοσέ.

Βέρα: Δεν καταλαβαίνω...

Γκεβάρρα: Μετά την εξαφάνισή του, ο Γκεβάρρα είχε γίνει σύμβολο. Με βρήκαν και με εκπαιδευσαν... για ενάμιση χρόνο... για να ξεσηκώσω τη Νότια Αμερική...

Βέρα: Ποιοι;

Γκεβάρρα: Ήμουν θαυμαστής του. Ο ανόητος! Να συνεχίσω το έργο του; Δεν θα μπορούσα να ζητήσω κάτι περισσότερο... Πήρα τη θέση του... και τον

ξεπέρασα... Πέτυχα όσα δεν θα κατάφερνε ποτέ... Έσωσα τον κόσμο... κι έγινε κύριός του...

Βέρα: Με ένα δανεικό όνομα;

Γκεβάρρα: Όχι πια. Με λένε Ραμόν.

Βέρα: Έχετε αποδείξεις; Οι φωτογραφίες;

Γκεβάρρα: Καταστράφηκαν.

Βέρα: Δεν γίνεται να μην υπάρχουν αντίγραφα.

Γκεβάρρα: Ήμασταν πιο αποτελεσματικοί από τους εχθρούς μας.

Βέρα: Και το σώμα του Γκεβάρρα;

Γκεβάρρα: Αποτεφρώθηκε.

Βέρα: Από τους Βολιβιανούς;

Γκεβάρρα: Το βρήκαμε σε ένα χωράφι... δίπλα σε εκείνο το σχολείο. Μέσα στο λάκκο υπήρχαν τρία πτώματα. Εξαϋλώθηκαν πριν εμφανιστώ στην Αργεντινή.

Βέρα: Δεν ξέρω τι να πω.

Γκεβάρρα: Μπάσταρδε! Δεν με πιστεύεις!

Βέρα: Όλα αυτά είναι τόσο...

Γκεβάρρα: Τολμάς να με αμφισβητείς;

Βέρα: Γιατί σήμερα; Μετά από τόσα χρόνια;

Γκεβάρρα: *(Πηγαίνει μέχρι το παράθυρο.)* Ωραίο βράδυ απόψε... για να πεθάνει κανείς. *(Βγάζει ένα όπλο.)*

14.

Βέρα: Πρόεδρε Γκεβάρα;

Γκεβάρα: Το όνομά μου είναι Ραμόν.

Βέρα: Δώστε μου το όπλο. Σας παρακαλώ.

Γκεβάρα: Έχεις πιάσει όπλο στη ζωή σου;

Βέρα: Στο στρατό.

Γκεβάρα: Έχεις ρίξει.

Βέρα: Ναι.

Γκεβάρα: Σε άνθρωπο;

Βέρα: Όχι.

Γκεβάρα: Τότε δεν είσαι άξιος να το κρατήσεις.

Βέρα: Αφήστε το κάτω. Είναι επικίνδυνο.

Γκεβάρα: Βγάλε τον σκασμό! Θέλω να μιλήσω στο λαό μου.

Βέρα: Ας βοηθήσει κάποιος!

Γκεβάρα: Στην καρέκλα σου.

Βέρα: Κύριε Σκηνοθέτη! Βοήθεια!

Γκεβάρα: Θα σου ρίξω.

Βέρα: Κύριε Πρόεδρε...

Γκεβάρα: Κάτσε! Τώρα! (Ο Βέρα υπακούει. Ο Γκεβάρα κάθεται στο γραφείο του. Ανάβει το πούρο του.) Λαέ της Αμερικής... Με λένε Ραμόν... Είμαι ο ηγέτης σας... ο θεός σας. Εγώ... ελευθέρωσα κι ένωσα τη Νότια Αμερική. Εγώ... ελευθέρωσα τη Βόρεια Αμερική. Εγώ... σύντριψα τις Ηνωμένες Πολιτείες. Εγώ... κέρδισα τον Τελευταίο Παγκόσμιο Πόλεμο. Εγώ... εξάλειψα το καταραμένο γένος των Ισπανών. Εγώ... σας έκανα κυρίαρχους του κόσμου. Εγώ... ο Ραμόν. Κανείς ηγέτης δεν πέτυχε τόσα στην Παγκόσμια Ιστορία. Γιατί μονάχα εγώ... έφτασα το θείο... μέσα από τον σκληρό μου αγώνα.

Πολλοί με κατηγορούν για το απολυταρχικό μου καθεστώς, τις μαζικές δολοφονίες, τα βασανιστήρια. Με παρομοιάζουν με τον Χίτλερ, με ονομάζουν διάβολο, χασάπη. Ανθρωπάκια... Ποθούν τη θέση μου. Την απόλυτη εξουσία. Και η ζήλια τους καίει τα σωθικά. Αυτοί είναι μάλλον και οι μεγαλύτεροι θαυμαστές μου. Ξέρουν πως μόνο με τον φόβο και τη σφαγή ο κόσμος αλλάζει *(Σβήνει το πούρο του.)* Ο Γκεβάρα... ήταν ένας πλάνος. Μας έκανε να πιστέψουμε σε έναν καλύτερο κόσμο. Στον αγώνα... στην επανάσταση ενάντια στην αδικία. Κι εγώ υπήρξα θύμα του. Μονάχα όταν πήρα τη θέση του καταλάβα... Ήταν ανόητος. Η καταπίεση των αδυνάτων είναι η ίδια μας η φύση. Δεν μπορούμε να την αλλάξουμε. Ήταν ανίκανος να το καταλάβει. Δεν ήταν παρά ένα παιδί. Ένα άγριο παιδί. Για αυτό και... πέθανε. *(Βάζει το όπλο στον κρόταφο του. Μένει μετέωρος για λίγο.)*

Βέρα: Μην το κάνετε. Σας παρακαλώ. *(Φωνάζει στον σκηνοθέτη)* Διάλειμμα, κύριε σκηνοθέτη! Διάλειμμα! Το κόκκινο φως!

Γκεβάρα: *(Κατεβάζει με μανία το όπλο του πάνω στο γραφείο.)* Μπάσταρδε! Τώρα καταλαβαίνω... Δεν ήσουν ανόητος... Ήξερες πως οι επαναστάσεις ήταν μάταιες. Ότι ο κόσμος δεν θα αλλάξει. Θα έπρεπε να αλλάξεις τον εαυτό σου... να γίνεις σαν και μένα... ένας μισητός δικτάτορας... Μπάσταρδε... Για αυτό πήγες στη Βολιβία... για να πεθάνεις... για να γίνεις σύμβολο. Δεν σε είχα για τόσο έξυπνο. Μας ξεγέλασες όλους. *(Πιάνει το όπλο του. Σημαδεύει προς το κοινό.)* Δειλέ. Εμφανίσου. Θα σε σκοτώσω. Δεν με νοιάζει που δεν έχεις σώμα. Πρέπει να έρθεις... να παραδεχτείς... ότι αυτή ήταν η μοίρα σου... να γίνεις δικτάτορας. Το είχες καταλάβει. Έτσι δεν είναι; Ένωθες την αλλαγή μέρα με τη μέρα. Για αυτό πέθανες. Δειλέ! Που είσαι; Εμφανίσου! Θα τους σκοτώσω όλους. Μέχρι να σε βρω... *(Ξεσπάει σε γέλια.)*

Βέρα: Πρόεδρε; Είστε καλά;

Γκεβάρα: Κι εγώ... πήρα το όνομά σου... σε έκανα αυτό που φοβόσουν... έναν αιμοσταγή τύραννο... Σε είχα νικήσει... ισοπεδώσει... *(Τον πιάνει κρίση βήχα.)* Και σήμερα τα κατέστρεψα όλα. Τώρα θα σε κάνουν και πάλι άγιο... σύμβολο επανάστασης... Κατάρα! Γιατί ήμουν τόσο ανόητος; Γαμημένε... Κύριε Βέρα;

Βέρα: Ναι;

Γκεβάρα: Ξέχασε όσα σου είπα. Εγώ είμαι ο Ερνέστο Γκεβάρα. Δεν υπάρχει κανένας Ραμόν Νούνιεζ. *(στο κοινό)* Εγώ είμαι. Ο Ερνέστο Γκεβάρα. *(Φέρνει το όπλο στον κρόταφο του.)* Δικτάτορας του κόσμου.

Βέρα: Ας βοηθήσει κάποιος...

Γκεβάρα: Σιάσε ανόητε. Θέλεις να πεθάνεις; *(Τον πλησιάζει.)* Τα χέρια στο σβέριο. Γρήγορα. Αλλιώς θα σε σκοτώσω.

Βέρα: Είστε θεός. Θυμάστε; Δεν πρέπει να μας παρατήσετε κι εσείς.

Γκεβάρα: Έχετε συνηθίσει σε απόντες θεούς. *(Ενώ τον σημαδεύει με το ένα χέρι, με το άλλο του χαϊδεύει το μάγουλο.)* Αυτό το βλέμμα... Το βλέμμα μου... Το βλέμμα του.

Βέρα: Τι εννοείτε;

Γκεβάρα: Κάνε τρία βήματα πίσω.

Βέρα: Εξηγήστε μου...

Γκεβάρα: Θα μετρήσω μέχρι το τρία. Ένα...

Βέρα: Το βλέμμα μου;

Γκεβάρα: Δύο...

(Ο Βέρα οπισθοχωρεί. Ο Γκεβάρα επιστρέφει στο γραφείο του. Ανάβει πούρο. Βήχει. Συνεχίζει να καπνίζει.)

Γκεβάρα: Ήρθε η ώρα να μετρηθούμε οι δυο μας... Μπάσταρδε! Hasta la Victoria Siempre.

(Κλείνουν τα φώτα. Ακούγεται πυροβολισμός.)

(Τα φώτα παραμένουν κλειστά. Ακούγεται μονάχα η φωνή του Βέρα.)

Βέρα: Τι συμβαίνει; Με ακούει κανείς; Κύριε Σκηνοθέτα; Ο κύριος Πρόεδρος... αυτοκτόνησε. Είναι νεκρός. Μα γιατί δεν βοηθήσατε; Θα μπορούσατε να τον είχατε σώσει. Αυτοκτονία σε ζωντανή μετάδοση. Ω Θεέ μου. Και μετά από τόσες αποκαλύψεις. Μα γιατί είναι σκοτάδι; Με ακούει κανείς;

(Ένας μικρό φως πέφτει πάνω στον Βέρα. Περιφέρεται στη σκηνή. Το φως τον ακολουθεί. Αρχίζει να ψάχνει για το πτώμα του Γκεβάρα.)

Λίγο φως. Επιτέλους. Μα που είναι όλοι; Πρέπει να βοηθήσουμε τον Πρόεδρο. Δεν ακούσατε τον πυροβολισμό; Ο Πρόεδρος... είναι νεκρός. Που είναι το σώμα του; Βρισκόταν εδώ όταν... Μήπως σύρθηκε... Θα έπρεπε να ήταν εδώ. Δεν γίνεται να εξαφανίστηκε. Και αυτό το φως; Από πού έρχεται; Είναι τόσο απόκοσμο. Σαν από άλλον... Ω Θεέ μου! Κι αν... *(Αρχίζει να ψάχνει το σώμα του για να βρει κάποιο τραύμα.)* με πυροβόλησε; Κι αν... εγώ είμαι ο νεκρός; Έτσι εξηγείται το σκοτάδι; Με ακούει κανείς; Είμαι νεκρός; Με σκότωσε ο κύριος Πρόεδρος; Επειδή του θύμιζα... τον Ερνέστο Γκεβάρα ... ή μήπως... τον εαυτό του; Δεν θέλω. Όχι. Δεν θέλω... Μα που είναι το αίμα; Η πληγή; Μήπως βρίσκομαι στον άλλον κόσμο; Όχι. Είμαι ακόμα στο γραφείο του. Αυτές είναι οι εφημερίδες του. Με σημερινή ημερομηνία. Και αυτό το ποτήρι του. Μισογεμάτο. Ακούει κανείς; Κύριε σκηνοθέτα; Είναι κανείς εδώ; Απαιτώ να μου μιλήσετε. Κύριε σκηνοθέτα; Έχει τελειώσει το σόου; Γιατί είστε όλοι απόντες; Σαν...

(Τα φώτα ανάβουν. Ο Σκηνοθέτης μπαίνει στη σκηνή χειροκροτώντας.)

Σκηνοθέτης: Μπράβο! Μπράβο! Συγχαρητήρια! Ήσασταν εξαιρετικός. ΕΞΑΙ-ΡΕ-ΤΙ-ΚΟΣ. Ήταν ένας θρίαμβος. Η απόλυτη τέχνη. *(Του σφίγγει το χέρι.)*

Βέρα: Τι συνέβη;

Σκηνοθέτης: Γράψαμε ιστορία. Αυτό συνέβη. Θα μιλάνε για μας μέχρι το τέλος της ανθρωπότητας. Πρέπει να δείτε τα πλάνα. Η σκηνοθετική μου προσέγγιση απογείωσε το σόου. Αυτή τη στιγμή εκατομμύρια τηλεθεατές βρίσκονται σοκαρισμένοι μπροστά στις οθόνες τους. Οι καρδιές τους... οι παλμοί τους... τα μάτια τους... Μπορείτε να τους φανταστείτε; Ήταν ένας θρίαμβος! Θρίαμβος! Ομολογώ πως δεν περίμενα μια τέτοια επιτυχία. Κανείς δεν πρόκειται να μας ξεπεράσει.

Βέρα: Ο Πρόεδρος; Είναι νεκρός;

Σκηνοθέτης: Ναι.

Βέρα: Και που είναι το σώμα του;

Σκηνοθέτης: Το πήραν.

Βέρα: Οι συνεργάτες σας;

Σκηνοθέτης: Αυτοί που έπρεπε.

Βέρα: Θα μπορούσατε να τον είχατε σώσει.

Σκηνοθέτης: Δεν είχα το δικαίωμα.

Βέρα: Να τον βοηθήσετε;

Σκηνοθέτης: Να παρέμβω στο σόου.

Βέρα: Μα κινδύνευε...

Σκηνοθέτης: Ο σκηνοθέτης βλέπει τα πάντα. Αλλά ποτέ δεν παρεμβαίνει.

Βέρα: Σαν να είναι απών;

Σκηνοθέτης: Ακριβώς.

Βέρα: Θα ήταν ακόμα ζωντανός. Αν είχατε παρέμβει...

Σκηνοθέτης: Το σόου είναι υπεράνω όλων.

Βέρα: Και από την ανθρώπινη ζωή;

Σκηνοθέτης: Φυσικά.

Βέρα: Ακόμα και του Προέδρου;

Σκηνοθέτης: Σας είπα. Το σόου είναι υπεράνω όλων.

Βέρα: (εξοργισμένος) Στο διάολο το σόου. Το καταραμένο σας σόου. Ένας άνθρωπος πέθανε, ο ίδιος ο Πρόεδρος, κι εσείς...

Σκηνοθέτης: Εσύ; Γιατί δεν τον έσωσες;

Βέρα: Πως; Απειλούσε να με σκοτώσει. Το είδατε όλοι.

Σκηνοθέτης: Η συζήτησή σας τον έφερε σε αυτό το σημείο.

Βέρα: Δεν το είχε προαποφασίσει;

Σκηνοθέτης: Δεν το γνωρίζω.

Βέρα: Δηλαδή φταίω εγώ;

Σκηνοθέτης: *(τον αγκαλιάζει)* Κύριε Βέρα, αυτοί είναι οι νόμοι του σόου. Υπάρχουν δύο υποκείμενα. Το ένα επηρεάζει το άλλο. Αν η μίξη είναι επιτυχής μπορούν να έρθουν τα πάνω κάτω. Δεν φταίτε εσείς αν ο Πρόεδρος έβαλε τέλος στο σόου... στη ζωή του...

Βέρα: Έχετε καταλάβει τι έχει συμβεί; Ο Πρόεδρος είναι νεκρός.

Σκηνοθέτης: Δεν μπορώ να τον αναστήσω. Είμαι ένας απλός σκηνοθέτης.

Βέρα: Οι αποκαλύψεις; Τις άκουσε το κοινό;

Σκηνοθέτης: Φυσικά.

Βέρα: Και; Ισχύουν;

Σκηνοθέτης: Τι σημασία έχει;

Βέρα: Μα τι λέτε; Ο Πρόεδρος, λίγο πριν πεθάνει, δήλωσε ότι είναι ο σωσίας του Ερνέστο Γκεβάρα.

Σκηνοθέτης: Σταματήστε πια. Σημασία έχει η στιγμή. Εκείνα τα λεπτά που συντάραξαν το είναι των θεατών. Ωμή, πραγματική τέχνη.

Βέρα: Σχολίασε το βλέμμα μου... Είπε πως είναι ίδιο με το δικό του...

Σκηνοθέτης: Ο Πρόεδρος είχε αρχίσει να τα χάνει το τελευταίο διάστημα. Σήμερα περιμέναμε την ανακοίνωση της παραίτησής του. *(Πάει στο γραφείο και γεμίζει δύο ποτήρια τεκίλα. Ανάβει και πούρο.)*

Βέρα: *(μονολογεί)* Και προτίμησε να πεθάνει. Όπως θα έπρεπε να κάνει στη Βολιβία. *(Ο Σκηνοθέτης του προσφέρει ποτήρι και πούρο.)* Δεν του αρέσει να καπνίζουν τα πούρα του. Ούτε να πίνουν το ποτό του.

Σκηνοθέτης: Ηρεμήστε. Είναι απών. (Ο Βέρα παίρνει ποτήρι κι πούρο. Το ανάβει. Ο Σκηνοθέτης κάνει πρόποση.) Στο σόου μας. Ένα σόου που ξεπέρασε την ίδια τη ζωή.

Βέρα: Στο σόου μας. Το σόου του Προέδρου Γκεβάρρα.

(Πίνουν. Τα φώτα κλείνουν.)